

Finnish
Once More
63-1117

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Vielä kerran

New York, New York, USA

17.11.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²¹¹ Mitä hän kosketti? Kysykää, mitä hän kosketti. Tuon värillisen naisen nöyryys...

²¹² Muuten, Se kosketti toistakin värillistä naista, joka istuu täällä päässä. Hän kärsii sydänvaivoista. Hänen nimensä on rouva Harris. Uskotteko te, rouva Harris? Teidän sydänvaivanne on lähtenyt teistä.

²¹³ Mitä hän kosketti? Hän ei todellakaan koskettanut minua. Hän on kahdenkymmenen jaardin päässä minusta. Hän kosketti Ylipappia.

²¹⁴ Täällä, täällä on vielä yksi nainen, minä käännän pääni, istuu aivan täällä. Hän kärsii sydänvaivasta, myös. Rouva Carter, nouskaa ylös, Jeesus Kristus parantaa teidät.

²¹⁵ Tuolla takana, nainen, hänellä on haavainen vatsa. Hänen nimensä on rouva P-a-o-l-i. Rouva Paoli, nouskaa ylös, Jeesus Kristus on parantanut teidät. No niin. Olkaa hyvät.

²¹⁶ “Vielä kerran, Herra, vielä kerran!” Uskotteko te Häneen? [Seurakunta vastaa: “Aamen.”–toim.]

²¹⁷ Noustaan ylös. Tunnustakaamme syntimme, ja rukoilkaamme: “Kerta vielä, Herra, suo Pyhän Hengen langeta päällemme!” Kohottakaamme kätemme.

²¹⁸ Herra Jumala, me seisomme hämmentyneinä; maailma tekee meistä pilaa, Herra. Auta meitä tänä iltana. Suo Pyhän Hengen tulla jälleen, tulla vuodatetuksi ihmisten päälle. Tulkoon Hän alas nyt, Herra. Tulkoon jokainen sairas ihminen parannetuksi. Jokainen syntinen pelastetuksi, jokainen etsijä täytetyksi. Vielä kerran, Herra, vielä kerran Herra! Vielä tämän kerran, Herra! Suo vielä kerran Pyhän Hengen langeta ihmisten keskuuteen!

²¹⁹ Kohottakaa sydämenne ja huutakaa: “Vielä kerran, Herra!” Kaikki yhdessä: ”Vielä kerran Herra, vielä kerran!” [Seurakunta iloitsee ja huutaa kovaa: “Vielä kerran, Herra!”–toim.]

²²⁰ Vielä kerran, Herra! Vielä kerran suo Pyhän Hengen ottaa tämä yleisö, murtaa vihollisen voimat, ja täyttää jokainen säie Pyhän Hengen kasteella!

Vielä kerran

¹ Haluaisin sanoa että minä...[Seurakunta taputtaa–toim.] Minä arvostan tuota. Kiitoksia, oikein paljon. Haluaisin sanoa, että minä todella rakastan tätä kaveria, myös. Veli Joseph on ollut jo vuosia ystäväni. Olisipa minulla tilaisuus, joskus, kertoa, miten me ylipäättään tapasimme. Mutta Minä–minä todella luotan, että Herra rakastaa minua niin kuin veli Joseph, ja silloin minulla on kaikki hyvin. Jumala siunatkoon sinua, veli Joseph. [Veli Joseph Boze sanoo: “Kiitoksia.”] Herra siunatkoon sinua.

² Luulen, että laulamme sen: “Nyt uskon sen.” Ja tarkoitetaan sitä sydämeistämme, tänä iltana: “Nyt uskon sen.” No niin.

*Minä uskon nyt, minä uskon nyt
Kaikki on mahdollista, minä uskon nyt;
Minä uskon nyt, minä uskon nyt
Kaikki on mahdollista, minä uskon nyt;*

³ Painetaanpa päämme, hetkiseksi, kun jäämme vielä seisomaan. Ja tänä hetkenä, painetaan myös sydämemme, Hänelle. Mahtaisiko täällä olla joku, joka haluaisi tulla muistetuksi tässä rukouksessa, nostakaa vain kätenne Jumalalle, sanoen: “Jumala, tämä merkitsee, että minulla on vielä tarve, ja minä haluaisin Sinun täyttävän sen.” Jumala suo, mitä te pyydätte.

⁴ Taivaallinen Isämme, Suuri kaikkivoipa Jehova, joka muotoilit maan Sinun Sanastasi, ja olet antanut meille mahdollisuuden vierailla täällä ja tehdä valintamme, haluammeko elää vai kuolla. “Valitkaa tänä päivänä.” Ja me valitsemme elämän ja kuoleman välillä. Niinpä minä rukoulen, Isä, jos täällä on joku, joka ei tunne Sinua omana rakkaana Vapahtajanaan, että tänä iltana he valitsevat tuntea Sinut, joka merkitsee Elämää. Ja jos täällä on niitä, jotka ovat kuolemansairaita fyysisesti, että He valitsevat Sinut, tänä iltana, parantajanaan, ja se tulee myös merkitsemään fyysistä jälleenrakentamista.

⁵ Voi, Sinä olet niin hyvä ihmisen pojille, pitkämielinen, et tahdo, että kukaan kuolisi, vaan että kaikki tulisivat katumukseen. Sinä lähetit pilvet sadetta varten, ja tuotit hedelmät ja ruuan maan päälle, ravitaksesi lapsesi. Ja me olemme niin hitaita, Herra, ja niin tuhoavia, tuhlaamalla ja olemalla itsekkäitä. Ja, oi Herra, anna meille todella anteeksi, Herra. Me–me anomme armoa. Me emme halua Sinun oikeuttasi tai tuomiotasi; me haluamme sinun armoasi, Herra, niinpä me rukoilemme, että pääsisimme osallisiksi Sinun armostasi.

⁶ Ja, Isä, ei siksi, että tämä seurakunta kuulisi minua; vaan että Sinä voisit, kun seison täällä tässä paikassa, joka on pyhitetty. Kiitän Sinua tästä ihanasta yhteenkuuluvuudesta. Ja uskon, sydämeistäni, että jos Sinä tulet tänä iltana, New Yorkissa tulee olemaan joukko ihmisiä, jotka lähtevät suuressa ylöstempauksessa. Ja Isä, me rukoilemme, että me olisimme lamppuja, ei vakan alla, vaan Pyhän Hengen voitelun alla, joka sytyttää kynttilän, että me voisimme olla tämän kuolevan maailman valoina, kun suuret synkeät epäuskon usvat ajelehtivat joka puolella. Me tiedämme, että me näemme Herramme pian murtavan tuon usvan, kun Valo alkaa loistaa. Ja me luotamme, Herra, että Sinä valmistat meidät. Jos on jotakin, josta meillä on puute tänä iltana, hanki se meille, Herra, armosi kautta. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä, Sinun lapsesi. Aamen.

⁷ Minä en ole kovin ekspressiivinen. Mutta haluaisin sanoa pastori Vickille, hänen pikku avustajallensa siellä, ja kuorolle, hienolle joukolle naisia ja miehiä, ja kaikille yhteistyötä tekeville paimenille, maallikoille, ja teille kaikille, ja vierailijoille, muukalaisille porteissamme. Haluan kiittää teidän tuestanne tällä viikolla, ja teidän rukouksistanne ja yhteistyöstänne yrittää tuoda Evankeliumin Valoa tälle kaupungille.

⁸ Ja meidän ponnistelumme, pastori Vick muiden muiden pastorien kanssa, ovat, me olemme nuotanut tällä suurella järvellä. Täällä on kaloja, jotka kuuluvat Jumalalle. Me emme tiedä, keitä he ovat, ja missä he ovat. Mutta kun hän seisoo yhdellä kantilla, toinen toisella kantilla, nuottaamassa, minä tulen todella vetämään verkkoani heidän kanssaan, palvelustehtävässä, joka on annettu, minun - heidän kanssaan. Yrittäen kurkottaa, ja saada vähän isomman joukon sisään, että me voisimme esitellä heidät Jumalalle ja sanoa: "Isä, onko tässä yhtään kalaa? Onko tässä yhtään elämän siementä, määrättyä ennalta olemaan Elämän Kirjassa, jonka takia Karitsa kuoli?" Jos heitä on, me tunnemme, että, kun Evankeliumin Valo osuu, he näkevät Sen tuossa tuokiossa, koska heidät on määrätty siihen ennalta.

⁹ Siis, me olemme pahoillamme, ettei meillä ole tarpeeksi tilaa saada ihmisiä mahtumaan. Joka ilta, melkein, kun olen tullut, on ollut kovaa väentungosta, kaikki kävelemässä, pitkin katuja yrittäen päästä sisään. Jotkut itkien; jotkut omalla tavallaan, tiedättehän.

¹⁰ Mutta tiedän, että se johtuu laista, joka täällä on, palopäällikön laki; vain tietty määrä, on jätettävä niin paljon käytäviä, ja niin edelleen. Ja sille ei voi mitään. Koska me olemme, kristittyinä, meidän on tehtävä niin. Sillä Raamattu sanoo, Jeesus sanoi meille: "Antakaa keisarille ne asiat, jotka kuuluvat keisarille, ja sitten Jumalalle ne asiat, jotka kuuluvat Jumalalle." Niinpä me yritämme. Ja jos me emme tottele keisaria, on kyseenalaista, tottelisimmeko Jumalaa. Ja niin kauan kuin keisarin lait eivät sotke Jumalan lakia,

tieltä, niin että Jeesus Kristus voi elää tämän astian kautta. Yksinkertaisesti pitää itsensä poissa tieltä!

²⁰¹ Minä en tunne teitä. En tiedä teistä mitään, mutta Hän tietää. Hän on juuri Se.

²⁰² Siis, saakaa usko, uskokaa. Sanokaa: "Tuo mies ei tunne minua. Ja kuitenkin Sinä olet sanonut: 'Vielä vähän aikaa, niin maailma, Babylon tai Sodoma, eivät näe Sinua. Mutta te näette minut. Te näette minut, sillä minä tulen olemaan kanssanne, koko matkan maailman loppuun asti.'"

²⁰³ Se ei ole tullut vielä päätökseensä. "Te näette minut. Te näette minut, sillä minä tulen olemaan kanssanne, vieläpä teissä." Te tulette näkemään Hänen Elämänsä tulevan uudelleen luoduksi uskoviin.

²⁰⁴ Nyt, Jeesuksen, Jumalan Pojan Nimessä, minä otan jokaisen hengen hallintaani täällä Jumalan kunniaksi, että Jumalan työt tulisivat tunnetuksi jälleen, jos Hän näkee hyväksi tehdä sen.

²⁰⁵ Heti, kun olin sanonut tuon sanan, katsoin tänne nurkkaukseen, ja täällä... Näettekö te tuon Valon joka riippuu tuolla, kullanuskeaa, ja liikkuu joka puolella? Vai onko se, olenko minä toisessa ulottuvuudessa, ja vain näen ajatuksissani, hengessäni?

²⁰⁶ Tuolla istuu pieni nainen. Hän on vaikeuksissa. Hän kärsii-vatsa vaiva. Hänellä on ollut leikkaus, syövän takia, ja syöpä oli rinnassa. Syöpä otettiin pois, pieni rouva. Kyllä. [Sisar sanoo: "Aivan oikein."-toim.] Näin on.

²⁰⁷ Siis, nyt te tiedätte. Minä en tunne teitä, mutta te uskotte, että olen Hänen profeettansa? Minä sanon sen selvästi tänä iltana; lopettaessani. [Seurakunta iloitsee ja sanoo: "Aamen."-toim.] Uskotteko te minua? ["Aamen."] Uskotteko te, että meille on luvattu, että viimeisinä päivinä, Malakia 4 mukaan, että "lasten sydämet käännettäisiin isien puoleen?" ["Aamen."]

²⁰⁸ No mutta, rouva Taylor, se on teidän nimenne. Te voitte mennä kotiin, ja Jeesus Kristus parantaa teidät. [Seurakunta iloitsee-toim.]

²⁰⁹ Mitä te ajattelette? Te olette ollut leikkauksessa, myös. Uskotteko te? Jos uskotte, koko sydämeistänne! Teidän leikkauksenne oli syöpäleikkaus, kasvain, sisuksissa, suoliston alueella. Mutta nyt te kärsitte komplikaatioista. Jos te uskotte rouva Shukwit, kaikesta sydämeistänne, että Jeesus Kristus parantaa teidät, te voitte saada sen, mitä pyydätte.

Uskotteko te? [Seurakunta sanoo: "Aamen."-toim.]

²¹⁰ Täällä, nainen siellä takana, hän on värillinen nainen. Hän kärsii jostakin, jokin on vialla hänen silmissään, ja jäsenissään, jaloissaan. Hänen nimensä on rouva Washington. Nousisitteko ylös. Teidät on parannettu.

¹⁹³ Siis, kun me menimme seurakuntajaksojen läpi, tabernaakkelissa, tästä monet ihmiset. Täällä on ihmisiä istumassa täällä, jotka olivat paikalla. Tuo sama Tulipatsas tuli aivan päälle seinän viereen, ja piirsi nuo seurakuntajaksot samalla tavalla, kuin ne olivat minulla liitutaululla. Onko näin? Monet teistä olivat siellä. [Seurakunta sanoo: "Aamen"–toim.] Ja ihmiset pyörtyivät, ja kaikkea sellaista. Minä sanoin: "Siinä Se nyt on, jos siitä on epäselvyyttä."

¹⁹⁴ Siitä saatiin kuva, täällä Washington D.C:ssä copyrightilla: "Ainoa yliluonnollinen olento, joka koskaan on kuvattu." Georg J. Lacy, FBI:n sormenjalkien ja todistuskappaleiden päällikkö, tutki sen, kun siinä oli tuo Valo. Ja hän sanoi: "Veli, herra Branham, minä sanoin, että se oli psykologiaa. Olen käynyt kokouksissanne; mutta tämän kameran mekaaninen silmä ei tallenna psykologiaa, ymmärrättehän." Hän sanoi: "Valo osui linssiin."

¹⁹⁵ No, jos se, mikä iski Paavalin maahan, ja joka kutsui Häntä: "Herra" näettekö, "mitä Sinä haluat minun tekevän?" Elämä, joka oli Hänessä, tulee uudestaan luoduksi meihin, silloin. Näettekö, Hän on täällä uloskutsutun seurakuntansa kanssa.

¹⁹⁶ Ja tapahtukoon niin, kerran vielä Herra, että tämä kansa näkee, että Sinä elät. Ja että Sinä et ole kuollut, etkä Sinä ole jättänyt kansaasi. He ovat täällä, mutta, Herra, jokin organisaatio on puhkaissut heidän silmänsä, Iisebel Delila, joka vei heidät tosi Sanasta järjestelmään. Sortukoot nuo murit, Isä. Suo se. vielä kerran, Herra! Niin kuin sanoin, täällä on monia, joita en ehkä näe enää koskaan. Mutta vielä kerran, Herra, suo Jeesuksen ilmestyä keskuuteemme Pyhän Hengen hahmossa; että Hän voisi luoda Elämän uudestaan meihin, mitä Hän oli silloin, täyttääkseen Sanansa.

¹⁹⁷ "Hän on tuo Ylimmäinen Pappi, jota voidaan koskettaa heikkoutemme tunnolla." Voikoot sairast ja vaivatut koskettaa tätä Mestaria. Sinä olet tuo sama, Herra, joka pystyi kertomaan Pietarille, kun hän tuli heidän joukkoonsa: "No, sinun nimesi on Simon. Sinä olet Joonaan poika." Sinä olet tuo sama, Isä. Sinä et petä. Sama, jonka viitan tupsua tuo pikku nainen kosketti, tuo sama Kristus elää tänä iltana. Olkoon niin vielä kerran, Herra, vielä kerta! Sillä minä pyydän sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁹⁸ Nyt, kukaan ei liiku. Kunnioittaen, ollaan tosi vilpittömiä ja kunnioittavia. Me emme hutki näitä asioita umpimähkään.

¹⁹⁹ Se on Jumalan lupaus. Elävän Jumalan Jumalallinen Henki lupasi sen Sanassaan, ja tuo Sana on Henki ja Elämä. Jeesus sanoi sen olevan. Ja Hän ja Sana ovat sama, ja ihminen elää tuosta Sanasta. Tuo Sana elää ihmisessä.

²⁰⁰ Nyt, lahjana. Siis minäpä kerron teille salaisuuden, lopettaessani. En ole eläissani lausunut tätä, sikäli kun tiedän, julkisesti, ennen. "Veli Branham, mikä tuo lahja on?" Se on lahja tietää, miten pitää William Branham poissa

meidän on toteltava ensin Jumalaa. Ja nämä tulipaloriskit, ja niin edelleen, no, he tietävät kuinka siitä huolehditaan, ja käskivät meitä.

¹¹ Minä–minä pyysin armoa ihmisille, ja kun näin heidät pitkin katuja, ja sillä lailla, ja sairast, ja yrittämässä sisään, ja tuomassa ihmisiä takseilla kaikista paikoista muualta New Yorkista, tai Long Islandilta ja Jerseyä, tai eri paikoista, ja Manhattanilta. No, nähkääs, mutta me–me voimme vain pyytää. Ja sitten, kun sain selville, että kyse on laista, no, hän sanoi: "Jos palopäällikkö tulisi sisään ja saisi meidät kiinni ahtautuneina sillä lailla, hän lopettaisi koko kokouksen." Silloin kaikki poistettaisiin täältä.

¹² Haluan ilmaista kiitollisuuteni omistajalle tai mikä se onkaan, tai yhtiölle, joka omistaa tämän rakennuksen, ja johdolle siitä, että antoivat meidän saada tämän rakennuksen, ja valvojalle, ja suosionosoituksesta antaa meille oikeus tulla. He ovat olleet tosi, tosi mukavia. Ja jos he...Ja jos heillä ei nyt ole Ikuista Elämää, uskon, että Jumala antaa heille Ikuisen Elämän.

¹³ Tämä voi kuulostaa vähän kovalta ilmaisulta, mutta minä sanon tämän, koska minä kiivailen Kristuksen puolesta. Minä rukoilen, että jos tätä rakennusta käytetään enää koskaan, vastedes, tanssimiseen tai maallisiin huvituksiin, että Pyhä Henki heittäisi sellaisen syyllisyydentunteen noiden ihmisten päälle, niin että he rupeaisivat itkemään. Minä rukoilen sitä. Koska olen varma, että jopa nuo ihmiset, jotka omistavat sen, näkisivät pikemmin sielujen pelastuvan Jumalan Valtakuntaan, kuin antaisivat sen muun jatkua.

¹⁴ "Ja nyt, olet tervetullut toistekin", minulle, että tulisin uudestaan, se todella täyttää sydämeni. Koska pikkuiset omituiset saarnaajat ovat joskus niin epätoivottuja veljien keskuudessa, erityisesti joidenkin heistä, jotka, jotka ovat niin tietyssä organisaatiossaan, joka on muodostettu johonkin paikkaan, etteivät he voi ottaa vastaan sitä, näettehän, koska takana on jokin järjestelmä. Ei että monet noista rakkaista miehistä...

¹⁵ Olen tavannut katolisia pappeja, jotka ovat tarttuneet käteeni ja katsoneet minua todella silmiin. Ja he ajattelevat, etten minä tiedä mitä hänen mielessään liikkuu. Sitä on erottamisen lahja, näettehän, se mitä te näette täällä. Hän halusi syleillä, mutta ei voinut tehdä sitä; näettekö, hän–hänet olisi erotettu, nähkääs. Protestantisia pastoreita, samalla tavalla, he haluaisivat tehdä sen.

¹⁶ Se tapa, kun minä puhun jotakin kirkkokuntaa vastaan, tai kirkkokunnallista järjestelmää vastaan, ei tarkoita noita ihmisiä siellä. Olen sitä järjestelmää vastaan, näettekö, joka pitävät ihmisiä erillään, pidättävät meitä ottamasta vastaan. Näettekö? Ihmiset laativat julistuksensa, sanoen: "Me uskomme *tämän* ja piste!" Jos he lopettaisivat sen pilkkuun: "Me uskomme *tämän*, sekä niin paljon kuin Herra kykenee osoittamaan Sanastaan", se olisi OK. Mutta ihmiset eivät halua tehdä sillä tavalla. Tehän tiedätte sen. Ei voi olla

kirkkokunta ja tehdä sitä, näettehän. Sen pitäisi olla ainoastaan Jumalan liikettä, joka liikkuu kaiken aikaa, eteenpäin näettehän. Ja...

¹⁷ Toisesta tulee myöhäissade toiselle. Katsokaas, Luther oli myöhäissade katolisille. Ja John Wesley oli myöhäissade Lutherille. Helluntai oli myöhäissade kirkkokunnalle. Nyt Helluntailaiset ovat organisoituneet, siis mitä tulee tapahtumaan? Näettekö? Näettekö? Näettekö?

¹⁸ Mutta muistakaa, Jumalan lapset eivät koskaan lyöneet telttansa vaarvoja maahan–tai tai niin tiukkaan kuin että saivat vedetyksi sen ylös. Ja kun Tuli lähti, Tulipatsas, he lähtivät Sen mukana. Näettekö, he liikkuvat Tulipatsaan mukana.

¹⁹ Mutta kun te saatte Tulipatsaan tekemään jotakin, Pyhän Hengen tekemään jotakin, ja sitten, kun tuo mies, jolla on sanoma erkanee tästä elämästä, sitten sanotaan, että ihmiset organisoivat hänen työnsä. Ja Tulipatsas lähtee oitis pois ja jättää heidät istumaan sinne; vain lähtee eteenpäin. Ja heidät on hakattu niin syvään etteivät enää voi liikkua, ja, mutta heissä on monia hyväsydämisii ihmisiä.

²⁰ En tiedä, milloin minulla olisi ollut yhtä suuri vapaus puhua sydämeistäni, kuin minulla on juuri täällä.

²¹ Siis, sanotaan, että New Yorkilaiset ihmiset ovat kylmiä, erilaisia, epämuodollisia; suuri sekoitusastia, johon on otettu kourallinen jokaisen kansakunnan pahimpia, ja kaadettu yhteen ja jauhettu, ja on saatu New York, nähkääs. Mutta haluan, että tiedätte, siellä, joitakin Jumalan pyhiä on myös siellä, näettehän. Näin on. Se on totta. Ja mihin vain menenkin, ympäri ja ympäri maailman, havaitsen, että Jumalan pyhiä on jokaisessa kansakunnassa, kaikkialla. Ja on outo juttu...

²² Voisinpa sanoa tämän joillekin teistä, aivan vain heittää sisään. Lähetyssaarnaajana, minusta, kun menen maahan, jossa ihmiset eivät tiedä edes kumpi on oikea-, kumpi vasen käsi, siellä ei tiedetä mitä mikään sana, miten lausua mitään, ainut, mistä he tietävät on tappaminen ja syöminen. Mutta antakaas, kun he ottavat Pyhän Hengen vastaan, ja he tekevät samaa kuin tekin, ja käyttäytyvät samalla tavalla kuin te käyttäydyste, tietämättä siitä sanaakaan. Niinpä, ymmärrättehän, se on kaikille roduille, kaikille kansoille kaikkialla, ja meissä kaikissa on hyvä ja paha.

²³ Minusta tuntuu tänä iltana, ja kiitos taivaalliselle Isällemme, sillä uskon, että minulla on kunnia puhua osalle parhaimmistoa tänä iltana.

²⁴ Siis, voitteko kuvitella vastuuta kun puhuu, ryhmälle, joka luottaa joka sanaan, jonka sanot, ja sitten on vastattava siitä, mitä te puhuitte heille, tuomiopäivänä. Koska pienen, vaatimattoman palvelustehtävän kautta, ihmiset saavat uskon tietää, että inhimillinen olento ei pysty tekemään noita asioita.

¹⁸⁵ Mutta, jostakin syystä me emme, näyttää kuin maailma ei haluaisi uskoa sitä. Mutta Jumala, rikas armosta, on se mahdollisuus, että Hän voi tehdä sen uudestaan. Hänen on ilmaistava itsensä sillä tavalla, Messiaana. Hän ei voi tehdä sitä samarialaisille ja juutalaisille, ja sitten jättää pakanat ulos. Sen täytyy tapahtua, niinpä te rukoilette ja te kosketatte Hänen viittansa tupsua.

¹⁸⁶ Ja papistolle. “Hän on Ylimmäinen Pappi, jota voidaan koskettaa heikkouden tunteella.” Näin on, Hebr. 3.

¹⁸⁷ “Nyt, Hän on tuo Ylimmäinen Pappi”, me kaikki uskomme sen, “jota voi koskettaa heikkoutemme tunteella. Ja Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Sitten, Hänen elämänsä, Hänen tekonsa, Hänen kaikkensa on sama. “Vielä vähän aikaa, eikä maailma”, kosmos, järjestelmä, “näe minua enää”, he eivät tule näkemään sitä koskaan.

¹⁸⁸ Muistakaapa Enkeliä, joka tuli, ihmisen muodossa, joka puhui Abrahamille, uloskutsutuille, valitulle seurakunnalle. Hän ei todellakaan mennyt Sodomaan eikä tehnyt niin kuin niin kuin nuo toiset kaverit, jotka menivät sinne saarnaamaan, niin kuin Billy Graham ja nuo nykyään, taas tuo G-r-a-h-a-m, kuten A-b-r-a-h-a-m. Näettekö? Jokaisella, silmät auki, oli oma sanansaattajansa. Sellainen on tänään, sama juttu tulee. Mennään sinne uloskutsutun seurakunnan tykö, joka ei ollut Babylonissa, ja siellä tapahtuivat nuo selittämättömät asiat; kun Hän kertoi Saarelle, kun hän oli teltassa Hänen takanaan, mikä oli vialla.

¹⁸⁹ Hän nauroi. Ja Hän sanoi: “Miksi Saara nauroi, sanoen sydämessään, että ‘asia ei voi olla noin?’” Ja Aabraham kutsui hänet esiin, ja hän yritti kieltää sen. Ja Hän sanoi...

¹⁹⁰ Katsokaa, tässä on tuo armo. Tässä on–tässä on tuo mahdollisuus. Jumala olisi voinut lyödä Saaran kuoliaaksi, siinä paikassa, mutta Hän ei voinut; hän oli osa Aabrahamia. Sillä meidän epäuskomme takia hän voisi lyödä meidän kuoliaaksi, muttei voi; me olemme osa Kristusta. Kristus pitää meistä kiinni. Näettekö? Vaan Hänen on yhä pidettävä Sanansa.

Nyt rukoilkaa.

¹⁹¹ En näe yhtäkään ihmistä, jonka oikeastaan tuntisin, rakennuksessa. Mutta veli Pat Tyler istuu siellä päässä, hänet minä tunnen. Mutta sikäli kun...Ja minusta veli Bill Dauch istuu aivan tuossa, ja hänen vaimonsa. Heitä lukuun ottamatta, siinä ovat kaikki ihmiset, jotka tunnen, veli Joseph. Ja jos Pyhä Henki puhuu heille, sanoisin siitä teille, ja sitten jättäisin sen ja kertoisin teille kokouksen jälkeen.

¹⁹² Mutta vielä kerran, Herra, vielä kerran! “Niitä tekoja, joita minä teen, olette te myös tekevä.” Nyt te uskotte, ja näette, että jos tuo sama Valo, jonka te näette alinomaa...

Sinä olet kanssamme, niin me ylistämme Sinua siitä. Jeesuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

¹⁷⁸ Tiedän ettei tarvita useita sanoja, tiedän, ettei kyse ole pitkästä rukouksesta, mutta Hän tuntee minun tarkoitukseni. Minä tarkoitin sitä. Voiko Jeesus asua keskuudessamme tänä iltana? Voiko Jeesus vielä kerran tulla ja näyttää meille, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, niin kuin meille on opetettu? Onko täällä sairas tai ahdistettu, tai masentunut, täällä, joka–joka tiedät, ettei täällä ole jaettu rukoukortteja (me käytimme ne kaikki eilisiltana), mutta uskotte Jumalaan, nostaisitteko kätenne ja sanoisitte: “Minä olen puutteessa, veli Branham. Rukoilen Jumalaa, että Hän puhuisi minulle?” Nostaisitteko kätenne, missä tahansa. Kaikki on nyt ohi.

¹⁷⁹ Siis täällä on (mitä?) Jumalan armo todistamassa, että se, mitä sanoin on totuus, näettehän. Näettehän, että ihminen voi sanoa mitä tahansa; ellei Jumala vahvista sitä, silloin se on väärin. Nyt te uskotte.

¹⁸⁰ Ja minä haluaisin että uskotte minun olevan Hänen palvelijansa. Haluan, että sanotte Jumalalle...Nähkääs, kun Hän lähetti minut, Hän sanoi: “Jos sinä saat ihmiset uskomaan itseesi, ja sitten ole vilpiton.”

¹⁸¹ Ja nyt, jos Jeesus seisoi tässä, tänä iltana, ja jos te olisitte sairas, tai puutteenalainen, mitä tahansa, Hän ei voisi parantaa teitä; Hän on jo tehnyt sen. Mutta Jeesus ja Sana ovat sama. Hän on Sana. Ja Hän sanoi: “Ihminen elää tästä Sanasta”, ei oppijärjestelmästä. Sanasta! “Ja se, joka uskoo minuun”, ei, on uskovinaa, vaan uskoo, “on myös tekevä samoja tekoja.”

¹⁸² Miten Hän saattoi ymmärtää, mitä heillä oli mielessään? Miten Hän teki sen? Ja ihmiset ajattelivat, että Hän luki heidän ajatuksensa; ja Hän sanoi, että Hän antaisi sen heille anteeksi, “mutta, kun Pyhä Henki tulee tekemään sen, puhumista sitä vastaan, ei anneta ikinä anneta anteeksi.” Siis me olemme käyneet sen läpi, aivan läpi koko Raamatun, ja huomanneet, että Jumala, jos Hän ilmaisi itsensä Messiaana, osoittamalla, että Hän oli profeetta ja Sana. koska, Raamattu sanoo: “Jumalan Sana on terävämpi, kuin kaksiteräinen miekka”, Hebr. 4, “ja sydämen ajatusten tuomitsija.” Siitä syystä Häneltä ei voitu salata mitään. Ja asiat, jotka, siksi ne tiedettiin.

¹⁸³ Sillä tavalla nainen kaivolla tiesi, että Hän oli messias. Hän sanoi: “Minä ymmärrän, että Sinä olet profeetta. Me tiedämme, että kun Messias tulee, Hän kertoo meille noita asioita. Sitä Hän tulee tekemään.”

Hän vastasi: “Minä olen Hän.”

¹⁸⁴ Hän ryntäsi kertomaan ihmisille: “Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle mitä–mitä minä olen tehnyt. Ettei Hän juuri olisi Messias?” Ja he uskoivat sen.

Sen täytyy tulla Jumalalta, siksi ihmiset luottavat joka sanaan, mitä te sanotte. Siispä minä en koskaan yritä rakentaa mitään, ajattelemalla, tai kirjoittamalla ylös Sananpaikkoja ja–ja muistiinpanoja, että se olisi jotakin minkä minä ajattelisin saavan ihmiset iloisiksi. Näettekö, minä–minä yritän rukoilla ja ajatella jotakin, joka olisi rakentavaa teille, joka auttaisi teitä.

²⁵ Koska, minä en ole täällä vain siksi, että taputtaisimme ja huutaisimme, juoksentelisimme pitkin käytäviä. Minä kyllä uskon siihen, varmasti, mutta tässä pitäisi olla muutakin kuin se. Tälle on oltava perusta, näettehän. Uskon, että kun te hypitte, ja kun tulette takaisin alas, niin eläkää yhtä korkealla tasolla, mille hyppäsittekin, ymmärrättehän. Ja jos ette, alkää hyppikö. Ymmärrätekö? Siis hyppikää juuri niin korkealle, kuin mitä te elätte. Ja siis sillä–sillä tavalla meidän pitäisi tehdä. Koska, joka tapauksessa, nähkääs, teidän–teidän elämäne puhuu kovempaa kuin teidän todistuksenne, tiedättehän. Näettekö, ihmiset tietävät, mitä te olette, siitä tavasta, jolla te elätte ja mitä asioita te teette.

²⁶ Nyt, siis olen viipynyt jo pitkälle iltaan. Pitäisi varmaan olla täältä ulkona, uskoakseni sovittuun aikaan, kahdenkymmenen minuutin päästä, enkä ole vielä edes aloittanut. Ja, minä olen hidas. Minä–minä todella...

²⁷ Olen aina myöhässä. Olin–olin–olin myöhässä tänne tullessa, olin vähän yli yhdeksän kuukautta, ja sitten olin...Näin on. Kun synnyin, olin vähän yliaikainen, äitini sanoi. Ja sitten kun sain sen, mitä opetusta sain, olin aina jäljessä. Ja kun menin naimisiin, vaimoni sai odottaa kolme tuntia niin, että sain tehtyä sairaskäynnin; olin myöhässä häistäni. Nyt, jospa vain voisin olla myöhässä hautajaisistani, se on seuraava asia, se pääasia. Minä en sano tätä...Mutta se on totta.

²⁸ Mutta En–en koskaan ole yrittänyt opettaa ihmisiä Siihen. En ole yrittänyt ajatella; antanut vain Pyhän Hengen toimia omalla tavallaan.

²⁹ Minulla on kaksi tytärtä kotona. Minä juttelin heidän kanssaan, hetki sitten. Toinen heistä on Rebekah, ja toinen...Hän on vanhempi. Nuorempi, seuraava hänestä on Sarah. Ja heillä on noin viisi vuotta välissä. Jokin aika sitten, olin lähetyskokouksessa, Rebekah on nuori nainen, mutta hän on silti vielä isin tyttö. Ja minä rakastan lapsiani. Ja minä muistan, että he istuivat ja odottivat. En olisi tulossa vielä kuukausiin. Ja sitten, kun tulisin kotiin, he odottivat tapaavansa minut. Niin, he olivat pieniä. Tämä tapahtui joitakin vuosia sitten, kymmenen vuotta sitten. Olin ollut ulkomailla ja olin palaamassa kotiin. Ja lentokone oli myöhässä, ja niinpä pikkutyttöjä alkoi nukkuttaa ja he menivät nukkumaan. Ja nukkumatti tuli silmiin, tai heitti unihiekkaa heidän silmiinsä, pikemminkin. Ja sitten, no, vaimo valvoi odottamassa.

³⁰ Ja lopulta minä tulin varhain, kolmen aikoihin aamulla. Ja niinpä olin aivan väsynyt ja uuvuksissa, en kyennyt nukkumaan. Menin pitkäksi noin

tunniksi, ja nousin ja menin olohuoneeseen ja istuuduin tuoliin. Ja hetken päästä päivä valkeni.

³¹ Ja ensimmäiseksi, tiedättekö, kuulin ääntä huoneesta, ja nuo kaksi tyttöä olivat heränneet. Ja Rebekah heräsi ensin, ja ajatus välähti hänen päässään: ”Isi on kotona”, ja siinä hän jo tuli, ylös sängystä ja siinä sitä tultiin! No, se herätti hänen pikkusiskonsa.

³² Us-uskoisin, että minun lapseni ovat samanlaisia kuin teidän. Kun vanhempi pitää jotakin melkein loppuun, seuraava saa nuo vanhat vaatteet, niinpä Sarahilla oli Beckyn pyjama. Ja se oli sitä aikaa, kun oli sellaisia pupunkäpäliä pyjamia, niissä oli oikein isoja käpäliä, ja ne olivat aivan liian pitkät Sa–Saralle. Eikä hän saanut pidetyksi niitä ylhäällä, jalat olivat liian lyhyet.

³³ Ja niinpä Rebekah ryntäsi sisään ja hyppäsi polvelleni, ja viskasi kätensä ympärilleni ja rupesi halaamaan minua. Ja, totta kai, minun piti vähän itkeä. Niinpä, pikku Sarah parka ajatteli, että hänet on jätetty ulkopuolelle, Becky oli voittanut hänet; niinpä hän seisoi ovella, ja suuret mustat silmät vain katselivat ja kyyneleet poskillansa.

³⁴ Niinpä Rebekah kääntyy ympäri ja sanoo: ”Sarah, sisareni!” Hän teki aivan kuin, minusta kuin jotkut seurakunnat yrittävät tehdä, tiedättehän. Hän sanoi: ”Haluan sinun tietävän, että minä olin tässä ensiksi.” Ja hän sanoi...Ja hänellä oli molemmat kädet minun ympärilläni ja hän sanoi: ”Ja koko isä on minulla, eikä sinulle ole jäljellä mitään.” Näin meille halutaan sanoa, monta kertaa, tähän tiedätte. No, Becky on vähän pitkäsäärinen ja niinpä hän ylettyi lattiaan; hän oli hyvin kehittynyt, tiedättehän, niin kuin monet seurakunnat.

³⁵ Mutta pikkuinen Sarah, hän oli niin loukattu, kunnes minä katsahdin häneen ja iskin hänelle silmää, tiedättehän, ja tein vähän näin. Ja ojensin toisen polveni esiin. Ja sitähän hän juuri odotti. Ja siinä sitä tultiin! Ja hän hyppäsi jalalleni, ja se oli vähän liian korkea noille hänen pikkuisille jaloilleen, ja hän keikkui melkein putoamaisillaan. No, minä otin häntä molemmilla käsilläni, ja hän pani pienen päänsä rintaani vasten. Ja hän vähän niin kuin piti tuosta tunteesta, arvelisin ja minä taisin myös, ja minäkin halusin häntä.

³⁶ Ja hän nousi ylös, ja hän katsoi Rebekaa. Ja minusta tuntui, että tämäpä oikein mukavaa. Hän sanoi: ”Rebekah, sisareni, minä haluan sanoa sinulle myös jotakin. Voi olla, että sinä olit täällä ensin ja sinä omistat kokonaan isin, mutta haluan sinun tietävän, että isi omistaakin kokonaan minut.” Niinpä...[Seurakunta taputtaa–toim.]

³⁷ Minä en ole teologi. Minulla ei ole ollut aikaa kasvaa missään teologian koulussa, mutta minä–minä Hän omistaa minut kokonaan, aivan, siinä kaikki, niin, että hän voi käyttää minua.

¹⁷⁰ Oi, jos vain seurakunta voisi päästä siihen takaisin, ja koko matkan saarnaajasta diakoniin, ja maallikoihin, jokainen säie ja ruumiinjäsen tulisi täytetyksi Jumalan voimalla!

¹⁷¹ Oi, nuo isot vahvat lihakset ojentuivat, ja hän veti itsensä kasaan. ”Anna minun kuolla heidän kanssaan, Herra! Anna minun kuolla heidän kanssaan! Sinä nostit minut tuhoamaan sitä. Nyt olen saanut itseni sen ympärille; anna minun tuhota itseni sen kanssa, maineeni ja mitä tahansa. Anna minun tuhota se, mutta minä tahdon vielä nähdä Jumalan voiman.”

¹⁷² Aina, kun Jumalan voima tulee kuvaan mukaan, muurit, jotka te olette pystyttäneet ympärillenne, sortuvat. Teidän kirkkokunnalliset muurinne murtuvat, ja Jumala tulee jälleen tunnetuksi. Hän on sama eilen tänään ja iankaikkisesti.

¹⁷³ Hänen kaikki säikeensä täynnä Pyhää Henkeä, jokainen lihas täynnä, jokainen hiukkanen todella täynnä Pyhää Henkeä. Se oli Simsonin suurin voitto.

¹⁷⁴ Voi, elävän Jumalan seurakunta! Jätän pois loput muistiinpanoistani sanoakseni tämän yhden asian. Miksi me emme? Oletteko valmiit Assemblies of God? Oletteko valmiit, te, United Church? Oletteko valmiit, ykseysläiset, kolminaisuusläiset, mitä sitten olettekin? Oletteko valmiit Church of God? Oletteko valmiit, kaikki muut kirkkokunnat, unohtamaan tuon roskan ja ajattelemaan, että te olette hukassa? Katsokaa millaisiksi te olette saaneet ihmiset, tänä iltana, ja missä tilassa he ovat.

¹⁷⁵ Oi Jumala, murskatkaamme nuo muurit. ”Vielä kerta, Herra!” Ei väliä, me olemme ajan lopussa, ihmiset. Paljoa ei ole jäljellä. Meidän on parasta parkua nyt juuri, huutaa. ”Vielä kerran, Herra, vielä kerran! Vain tämän kerran, maailman lopussa, anna voimasi täyttää jokainen säikeeni. Minä tempaudun irti kaikista näistä jutuista. Jäsenkorteista, ja piispoista, ja kirkkokunnista ja kaikesta, se ei merkitse minulle mitään. Minä haluan Sinut, Herra, enemmän kuin mitään.

¹⁷⁶ Ajatelkaamme sitä kun painamme päämme hetkeksi. Tunnen kehotusta tehdä sen. ”Vielä kerran, Herra!” Jokainen, todella, kunnioittaen, niin kunnioittavana kuin vain voitte. Uskokaa ainoastaan, ja sanokaa syvällä sydämessänne: ”Vielä kerran, Herra!”

¹⁷⁷ Herra Jeesus, suuri Elämän Mestari, lampaiden Paimen, tule esiin, Herra. Nämä ihmiset ovat nälkäisiä. Heillä on jano. Vuosia olen halunnut nähdä tämän tapahtuvan, ehkä se tapahtuu. Vielä tämän kerran, Herra, vielä yksi suuri Hengen liikahdus! Vielä yhden kerran, Herra, ja seurakunta voi saada ylös tempaavan uskon mennäksensä sisään. Suo se, Herra. Anna meidän tietää, että

¹⁶³ Hän oli selvillä siitä, mitä tapahtuisi, jos Jumala vastaisi hänen rukoukseensa, mutta hän oli valmis ja täysin vakavissaan.

¹⁶⁴ Niin meidän pitää tehdä. Valmistautua, tehdä päätös. Sulkea silmämme, antaa tunnekuohumme...Älä mukauta Jumalan Sanaa sinulle sopivaksi; mukauta itsesi Jumalan Sanaan sopivaksi. "Ei minun tahtoni; Sinun tapahtukoon, Herra. Ei niin, mitä minä siitä ajattelen; siten, kuin Sinä sanoit siitä." Näin on.

Mitä hän huusi? "Herra!"

¹⁶⁵ Hän sanoi: "Pieni poika, pane minun toinen käteni tälle pylväälle. Se on mahdollista." Oi että! Ohjaa minut sen pylvään ääreen, joka kannattaa tätä, sillä minä haluan lepuuttaa käsiäni. Minua kyllästyttää. Minusta on tehty pilaa tarpeeksi kauan." Voi että!

¹⁶⁶ "Tiedän, Herra, mitä se tulee maksamaan, mutta ehkä Sinä tahdot. On olemassa mahdollisuus. Sinä olet täynnä laupeutta. Minä olen pettänyt Sinut Herra." Tämän pitäisi olla seurakunnan huuto tänä iltana.

"Pikku poju, panisitko minun käteni toisen pilarin päälle?" "Kyllä."

"Ja toisen käteni toisen pilarin päälle?"

"Joo."

"Ovatko käteni hyvin paikoillaan?"

"Kyllä, ovat paikoillaan."

¹⁶⁷ Ja hän alkoi rukoilla. Ja hän sanoi: "Herra, kosta minun silmäni." Toisin sanoen: "Olen tehnyt väärin. Mutta vielä kerran, Herra, vielä kerran!"

¹⁶⁸ Oi, voisipa tämä vain olla helluntailiikkeen päämäärä tänä iltana! "Olen halukas unohtamaan olinpa sitten tätä suuntaa, tai ykseysläinen, kakseuslainen, kolminaisuuslainen. Olen halukas unohtamaan kaikki nämä maalliset asiat ja kaiken. Tämän kerran vielä, Herra! Kerran vielä ota minut pois tästä uskonopista ja näistä asioista joissa olen kiinni! Kerran vielä! Anna minun kerran vielä nähdä Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen, saman eilen tänään ja iankaikkisesti. Kerran vielä, Herra kerran vielä!" Seurakunta huutakoon näin, vaikka ihmiset ovat olleet sokeita näille asioille, sokeita veljelleen ja hänen käsityksilleen. Ottakaa vain Jumalan käsitys eikä siitä tarvitse enää väitellä. "Kerran vielä, Herra, kerran vielä!"

¹⁶⁹ Siis siinä seisoo tuo iso lihaskimppu, voimattomana ja avuttomana. Yhtäkkiä hän alkaa tuntea jotakin tapahtuvan. Hänen kehonsa jokainen säie alkaa täyttyä Jumalan voimalla.

³⁸ Ja vielä lopuksi, en suinkaan, en todella ole tullut tänne...Ja minä pyysin, etteivät ihmiset keräisi mitään uhria, näettehän. En tullut sitä varten. En ole milloinkaan ottanut yhtäkään itselleni, eläessäni. Kaikki minun...olen ollut sananpalvelija kolmekymmentä kolme vuotta, en ole koskaan ottanut uhria elämässäni. Sananpalvelijat ovat minulle keränneet joitakin. Mutta, en ole ottanut yhtäkään, elämässäni, ja toivon, ettei minun-minun koskaan tarvitsekaan.

³⁹ Mutta, että te olette tehneet sen, mikäs siinä, minä otan sen ja panen sen ulkomaisten lähetystyölle, ja lähdän ulkomaille, itse, viemään ihmisille, joilla ei ole samaa etuoikeutta kuin teillä on täällä, viemään tätä samaa Evankeliumia niille, joilla ei ole varaa kutsua minua, tai maksaa matkaani. Siksi...[Seurakunta taputtaa-toim.] Kiitoksia. Että niillä, myös, jotka ovat huonompiosaisia olisi sama etuoikeus kuin meillä on täällä. Eikä penniäkään siitä käytetä, tiedättehän, juopotteluun, polttamiseen tai...Se menee Jumalan valtakunnalle. Ja minä uskon, siitä, että Jumala antaa teille suuren maininnan. "Niin kuin olette tehneet näille, pienimmilleni, sen te olette tehneet minulle." Ja siunatkoon Herra teitä. Ja nyt, minä aion yrittää tänä iltana...

⁴⁰ Haluan kysyä yhden kysymyksen. Kuinka moni oli tuossa suuressa rukousjonossa eilisiltana, joka meni läpi näiden sananpalvelijoiden käsien alla, joka tunsu, että Pyhä Henki jo tekee työtä teidän tapauksessanne? Katsotaanpa kun nostatte kätenne. Voi, onpa ihanaa. Onpa todella hienoa, upeaa. Hän tekee aina niin. Hän tekee työtä teidän hyväksenne.

⁴¹ Siis, ajattelin, tänä iltana, että meillä on ollut niin paljon parantamiskokouksia...Ja olemme nähneet Herran Jeesuksen suuressa voimassaan, joka tekee Hänestä saman eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja me olemme oppineet viikon kuluessa, että Hän on näyttänyt meille monia suuria merkkejä Hänen läsnäolostaan, aivan täällä meidän kanssamme, Pyhän Hengen muodossa.

⁴² Siis, ensi sunnuntaina, minun on oltava tabernaakkelissani, sunnuntaiaamuna ja sunnuntai-iltana, In-In Indianassa. Ja sitten seuraavalla viikolla, olen Shrewportissa, Louisianassa isossa kokouksessa. Ja sen jälkeen, menen Yumaan, Arizonaan. Ja takaisin Phoenixiin, Kristillisten Liikemiesten luo. Sitten takaisin Indianaan joululomalle.

⁴³ Sitten taas takaisin Phoenixiin, jos joku teistä on siellä päin ja teillä on ystäviä. Yhdeksänneistöistä lähtien, minulle annettiin tuo mukava, noin tuhannen istumapaikan, Ramada auditorium, ilmastoitu, vapaa, ennen kansainvälistä Kristillisten Liikemiesten kokousta. Ja minä-minä puhun kahtena iltana neljästä, ja herra Roberts yhtenä iltana ja veli Brown yhtenä iltana, uskoisin, ja uskoisin, että avausilta on minun ja lopetusilta. Ja sitten sieltä, aina vain eteenpäin.

⁴⁴ Rukoilkaa puolestani. Ja siis minä–minä tarvitsen teidän rukouksianne. Minä, jos joku tarvitsen rukousta, nähkääs. Ja saatana takuulla...Minä olen hänen kohteenaan, tiedättehän. Ja minun on pidettävä uskoa yllä kaiken aikaa, tuota kilpeä, marssiakseni eteenpäin. Herra siunatkoon teitä yhä.

⁴⁵ Ja jos en näe teitä enää ennen tuota Päivää, minä tapaan teidät tuona aamuna, näettekö, tuolla Portilla. Ja sitten siellä, voin sanoa, niin kuin sanon nyt, minä tulen yhä uskomaan tuohon samaan loistavaan Evankeliumiin, ja uskomaan siihen, että Jeesus Kristus ei ole kuollut. Ja samoja asioita, joita Hän teki, me tulemme tekemään kunnes Hän tulee. Ja ymmärtäkää, että Jumala tulee tuomitsemaan minut näistä asioista, joita olen saarnannut. Minun–minun on vastattava Jumalalle, siitä mitä sanon.

⁴⁶ Niin, Herra siunatkoon teitä. Ja muutama rukouksen sana ennen kuin avaamme Kirjan.

⁴⁷ Herra Jeesus, ota nyt Sana ja ruoki nälkäiset sielumme. Me odotamme kärsivällisesti, Herra. Me olemme suuren odotuksen vallassa. Niin kuin viimeisenä juhlapäivänä, miten ihmiset iloitsivatkaan! Muistaen Simeonin temppelissä, jolle Pyhä Henki oli luvannut ettei hän näkisi kuolemaa ennen kuin hän olisi nähnyt Herran Kristuksen. Ja sieltä se tuli, tuona suurena päivänä, jolloin nuo naiset tulivat ympärileikkauttamaan lapsensa, uhraamaan puhdistusuhria, ja juuri sinä hetkenä Jeesus tuotiin temppeliin. Ja Simeon, ehkä jossakin poissa sivuhuoneessa tuona aamuna, toimissaan, mutta Pyhä Henki lupasi sen hänelle. Ja siinä oli Messias äitinsä käsivarsilla, pikkukaveri siinä kiedottuna kapaloihinsa.

⁴⁸ Ja Maria, hänestä pitäydyttiin matkan päässä, koska hänelle oli huono maine, kuten ihmiset ajattelivat: ”Lapsi on syntynyt avioliiton ulkopuolella.” Kukaan ei halunnut olla tekemisissä tuon naisen kanssa. Mutta sydämessään, hän tiesi mitä hän piti käsivarsillaan. Ja Isä, tuodittautukoon sydämemme tänä iltana tuohon samaan toivoon. Väliäkö sillä, mitä maailma sanoo, me tiedämme, mikä on tullut elämäämme.

⁴⁹ Ja siihen aikaan, Simeon, se, joka sanoi, että hän...Pyhä Henki kertoi hänelle, että hän näkisi Messiaan. Silti, vanha, iällinen, vanha viisas, kunnianarvoisa mies, mutta hän uskoj hänelle annettuun Jumalan Sanaan. Pyhä Henki tuli hänen luoksensa, ja hän meni, Pyhän Hengen johtamana, rakennuksen läpi, tuon pitkän äitien jonon luo. Kaksi ja puoli miljoonaa ihmistä, tuohon aikaan, yöpyi siellä, siellä on voinut olla niin paljon kuin satoja syntyneitä lapsia. Ja siinä he olivat, seisomassa valmiina ympärileikkaukseen ja puhdistukseen.

⁵⁰ Ja kuinka Pyhä Henki johdattikaan hänet suoraan tämän pikkuisen hyljeksityn ihmisen luo! Rientäen luo, otti Messiaan käsivarsilleen kyynelten

kanssa, joita mikään muu ei–ei uskalla haastaa, kuin Kaikkivaltiaan Jumalan Henki, kun hänen Sanansa tulee lihaksi. Ja tilanne on tulossa pahemmaksi ja pahemmaksi, aina vain pahemmaksi.

¹⁵⁸ Hän tiesi olevansa riittämätön. Hän ei selviäisi siitä. Ja hän tiesi, mitä voisi tapahtua, jos Jumala vastaisi hänen rukoukseensa.

¹⁵⁹ Mahdammekohan me olla halukkaita tänä iltana? Mahtaakohan helluntailainen maailma olla halukas, tänä iltana, tekemään tuon saman sopimuksen Jumalan kanssa? ”Herra Jumala, vaikka se löisi minun kirkkokuntani kappaleiksi, vaikka minut erotettaisiin valtuustosta! En välitä vaikka minulta otettaisiin pois jäsenkorttini, ja minä saisin maata vatsallani, ja juoda purosta vettä ja syödä voileipäkeksyjä, sen sijaan, että ajelisin isolla autolla, isolla palkalla! En välitä mikä sen hinta on. Tuo järjestelmä vetää minut Sinun luotasi. Ota minut takaisin, Herra. Minä uskon Sinun Sanaasi. Kosta minun silmäni, jotka on sokaistu. Anna minun kuolla sen kanssa. Aamen. Anna minun kuolla minulle itselleni. En välitä mitä minusta sanotaan. Minä voisin olla piispa, minä voisin olla *sitä ja tätä*, minä en välitä mitä ihmiset sanovat. Anna takaisin Pyhän Hengen voima minun elämäni. Minä olen ollut sokaistuna riittävän kauan.”

¹⁶⁰ Oi, seurakunta, oletteko halukkaita tähän? Anna minun kuolla toisten kanssa. Anna minun nimeni saarnaajana, tohtorina, minä tahansa, kuolla. Oi Jumala, anna minulle takaisin, lähetä todella päälleni jälleen tuo Suurenmoinen voima, joka lankesi helluntaipäivänä; joka voi kohdata tämän ajan haasteen, kommunismin edessä tai minkä tahansa, mikä nousee. Suo minun kuolla, Herra, heidän kanssaan. On olemassa mahdollisuus, tiedättehän.

¹⁶¹ Tiedätekö mitä? Tuo tunnustus, filistealaiset olivat liian humalassa huomatakseen, mitä hän oli tekemässä. Hetkessä, kun hän näki, että oli mahdollisuus, hän käänsi päänsä ylöspäin, taivasta kohden, ja kyyneleet valuivat hänen sokaistuihin silmäkuopistaan. Hän alkoi liikutella huuliaan; kyneleet valuivat hänen silmistään. Häneen ei kiinnitetty huomiota. Ihmisillä oli niin kiire pitää häntä pilkkanaan. Hän halusi Jumalan Sanan, todellisen elävän Jumalan tulevan näyttämölle vielä kerran. Hän oli pettänyt Hänet. Hän tiesi pettäneensä Hänet. Mutta hän halusi nähdä Elävän Jumalan, elävän täällä, todistavan Iisebelin porukoille, että Hän oli yhä Jumala.

¹⁶² Oi, sepä vasta saa tärkin teistä pois, se saa teidät olemaan käyttäytymättä niin kuin joku elokuvatahti, jos sinun on annettava hiustesi kasvaa pitkiksi, ja pantava päällesi vanhanaikainen leninki: ”Minä en välitä, mitä se maksaa. Minä otan saman suunnan näiden Herran halveksittujen kanssa. Herra, anna minun nähdä se jälleen, anna minun nähdä Jumalan läsnäolon liikkuvan tämän Iisebelin edessä!”

¹⁵⁰ Simson oli valmis maksamaan tuon hinnan saadakseen Jumalan voiman takaisin päällensä. Hän oli nähnyt sen, mitä tekemään hänet oli nostettu ylös. Ei olemaan showmies; vaan olemaan palvelija, saatava itsensä sellaiseksi, että Jumalan voima voisi virrata hänen kauttansa.

¹⁵¹ Me olemme miljoonia vahvempia kuin mitä olimme, mutta voima...[Tyhjä kohta nauhassa-toim.]...tarkoitus.

¹⁵² Jeesus jopa sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivinä, jolloin kahdeksan sielua pelastui veden kautta, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tullessa." Ja tämän minkä te näette kävelevän kaduilla, on tykinruokaa. Ydinruokaa, pantu sinne vain tuomiota varten. Ylöstempaus tulee, mukana tulee olemaan joitakin harvoja. "Kapea on portti, ja ahdas on tie, ja, mutta harvat tulevat olemaan ne, jotka sen löytävät; sillä leveä on tie, joka johtaa tuhoon, ja monet tulevat olemaan ne jotka siitä sisälle menevät. Eivät kaikki, jotka sanovat minulle: 'Herra, Herra,' pääse sinne, vaan ne, jotka tekevät minun Isäni tahdon." Se on se, joka menee sisälle, näettekö; ei sanoen: "Herra", ja kauniiden rukoustensa kanssa ja–ja herätystensä, ja niin edelleen.

¹⁵³ Oi, minä kuulen jonkun sanovan: "Siis, hetkinen, veli Branham, meillä on herätyksiä." Jep. Näin on. Näin on. Meillä on herätyksiä, mutta mitä me saamme? Se on kirkkokunnallista herätystä, katsotaan saadaanko joitakuita lisää seurakuntaan.

¹⁵⁴ Ja meillä on toinenkin herätys, myös, me tuomme kaikki seurakunnat yhteen, Kirkkojen maailmanneuvostoon. Joo, mennään kauemmaksi ja kauemmaksi Jumalan Sanasta, koko ajan. Yhdistyminen! "Kuinka kaksi voi kävellä yhdessä ilman, että he ovat yhtä mieltä?" Kuinka me voimme kävellä ihmisten kanssa, jotka kieltävät jopa Kristuksen ylösnousemuksen? Kuinka me voimme kävellä yhdessä ihmisten kanssa, jotka sanovat: "Ihmeiden aika on ohi?"

¹⁵⁵ Te olette erotettu kansa, Pyhän Hengen erottama. Ymmärrätekö? Maailma haluaa nykyään, sen–sen–sen...Se, mitä maailma nykyään haluaa, ovat yhdistelijät. Ihmiset haluavat jonkun, joka voi liikkua ympäriinsä ja–ja veljeillä maailman kanssa ja veljeillä ihmisten kanssa, ja saada kovasti jäseniä, ja pitää yllä sosiaalista systeemiä. Mutta kun Pyhä Henki sanoo: "Erottakaa minulle Paavali!" Jumala on erottaja, ei yhdistäjä. Erottaja!

¹⁵⁶ Hän tiesi, että hänen langennut voimansa, vaikka siinä se kaikki oli tallella, se mahtava hallitsija, joka hän todella oli ollut, hän oli siinä, mutta hänen langennut voimansa ei kyennyt kohtaamaan sen hetken haastetta.

¹⁵⁷ Ja seurakunta tietää sen, myös. Tuo evankelista tiesi sen, kun se muhamettilainen haastoi hänet. Teidän järkeen perustuva voimanne ei kohtaa tämän hetken haastetta, sillä perkele on irrallaan keskellämme, voimiensa

valuessa pitkin partaa. Hän sanoi: "Herra, suo palvelijasi nyt lähteä rauhassa, Sanasi mukaan, sillä minun silmäni ovat nähneet Sinun pelastuksesi."

⁵¹ Horjahdellen, talon läpi tulee vanha naisprofeetta, jolle Jumalan Sana tuli, ja profetoi myös Hänestä; sokeana silmistään, muttei hengeltään. Hän tiesi, että siinä oli Messias.

⁵² Herra Jumala, avautukoot silmämme sille tosiasialle, että Hän on yhä Messias. Ja ottakaamme Hänet halukkaasti vastaan, tänä iltana, sillä me olemme tunnustaneet olevamme pyhiinvaeltajia ja outoja tässä maailmassa. Tämä ei ole meidän kotimme. Tämä ei ole meidän maamme. Me olemme eri lailla käyttäytyviä ihmisiä, koska me olemme syntyneet ylhäältä.

⁵³ Ja me, jotka pidämme tätä lupausta sydämissämme, voikaamme nähdä tuo lupaus, jonka Jeesus antoi seurakunnalleen, että me näkisimme juuri ennen hänen tulemustaan, nähdessämme Nooan aikojen palaavan, "söivät ja joivat, naivat ja naittivat, ja maan moraalittomuudet." Silloin Hän sanoi: "Niin kuin oli Sodomian päivinä, pakanoille, ennen kuin tuli lankesi, että Jumala tuli alas ja ilmestyi lihasa tietäen ihmisten sydänten salaisuudet." Ja Hän lupasi saman asian palaavan. Kunpa voisimme saada tuon etuoikeuden tänä iltana, suuri Pyhä Henki, sillä me pyydämme sitä nöyrästi Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁵⁴ [Eräs sisar muulla kielellä. Eräs veli antaa selityksen-toim.] Aamen.

⁵⁵ Oi, nyt minä olen mielestäni tietoinen siitä, että Henki on lähellämme, Valosta. Murtautumisesta ulos tästä tämän ajan kuoresta, ajan, jossa elämme, ja tietoinen Jumalan Hengen läsnäolosta keskuudessamme.

⁵⁶ Kääntäkäämme esiin Tuomarien kirja, 16 luku, 23 jakeesta alkaen, lukiessamme Sanaa.

⁵⁷ Samalla kun käännätte, voisin kertoa, ajatukseni, miksi valitsin tämän kappaleen luettavaksi, tänään iltapäivällä, tämän kokoussarjan päätteeksi, se saattaa tuoda esiin jotakin, joka voi olla rakentavaa seurakunnalle. Ja minä aina odotan nähdäkseni, mitä Pyhä Henki tulee sanomaan, huoneessa, kun se tulee mieleeni. Minä panen ylös eri Sananpaikkoja ja asioita, sitten olen utelias tietämään mitähän siitä tulee, kun pääsen sinne. "Mitähän Hän tätä sanoo, joka koskee tätä?"

⁵⁸ Ja nyt kuunnelkaapa tarkasti, yrittäkää olla niin valppaina kuin suinkin vain voitte, lukiessamme. Sillä, tässä, jos se on Herran tahto, aion esittää vertauksen, vertauksen toisesta toiseen. Ja kuunnelkaapa tarkasti nyt, 23. jae alusta.

Niin filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat uhraamaan suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloa pitämään, sillä he sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut vihollisemme Simsonin meidän käsiimme."

Kun kansa näki hänet, niin he ylistivät jumalaansa, sillä he sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme, maamme tuhosi ja tuhosi, sen, joka surmasi meistä niin monta."

Ja kun heidän sydämensä olivat tulleet iloisiksi, niin he sanoivat: "Noutakaa Simson huvittamaan meitä." Niin Simson noudettiin vankilasta huvittamaan heitä. Ja he asettivat hänet seisomaan pylvästen väliin.

Silloin Simson sanoi palvelijalle, joka piti kiinni hänen kädestään: "Päästä minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus on, nojatakseni niihin."

Mutta huone oli täynnä miehiä ja naisia; myöskin kaikki filistealaisten ruhtinaat olivat siellä, ja katolla oli noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kuinka Simson heitä huvitti.

Silloin Simson huusi Jumalaa, Herraa ja sanoi: "Herra, Herra, muista minua ja vahvista minua ainoastaan tämä kerta, oi Jumala, niin että saisin filistealaisille yhdellä kertaa kostetuksi molemmat silmäni!"

Sitten Simson kiersi käsivartensa molempien...pylväiden ympäri, joiden varassa rakennus oli, toisen ympäri oikean ja toisen ympäri vasemman käsivartensa,...

Ja Simson sanoi: "Menkään oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!" Ja hän taivuttautui eteenpäin niin rajusti, että rakennus luhistui ruhtinasten ja kaiken siinä olevan kansan päälle. Ja kuolleita, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään.

⁵⁹ Mikä surullinen näky! On täytynyt olla kuuma iltapäivä, aurinko paistoi sen suurelle juhlaalle, ja kolme tuhatta filistealaista katseli alas stadionin lehtereiltä, kun pari astui sisään. Kunnianarvoiset sotapäälliköt, ja heidän hienoin jalokivin koristellut rouvansa, nojasivat eteenpäin nähdäkseen kunnolla, kun tuo poika talutti tätä sokeaa miestä! Salit olivat raikuneet koko iltapäivän humalaisten remuamisesta, ihmiset juhlivat (tämä juuri sattuu minuun) juhlivat kalajumalansa Daagonin voittoa, Jehovan palvelijasta. Mikä häpeä! Mitä olikaan tapahtunut! Ihminen oli epäonnistunut. Jumala ei ollut epäonnistunut.

⁶⁰ Ja mitä Jumalan on täytynyt ajatella katsellessaan alas ja nähdessään tämän kaiken tapahtuvan! Rykelmä naisia, puoli alasti, hienoissa jalokivissään, ja koristautuneina, ja laitettuina, juopuneiden aviomiestensä juhliessa jumalaa, kalajumalaa, epäjumalaa, joka oli saanut voiton Jehovan palvelijasta.

keskellänne, ja sitten te sanotte: "Se on telepatiaa. Se on—se on jotakin, ei se ole minkään arvoista?" Näettekö? Näettekö?

¹⁴⁴ Meillä on suuria väkijoukkoja, kimalletta, maailmallista pintakiiltoa, suuria kokouksia, mitä me saamme? Lisää jäseniä. Helluntaiseurakunta, kolme vuotta sitten, lisäsi jäsenmääräänsä enemmän kuin mitkään muut seurakunnat yhteensä. Se oli *Our Sunday Visitorissa*, katolisessa lehdessä. *Sunday Visitor* sanoi, että katoliset saivat miljoona käännynnäistä vuodessa, ja sanoi: "Helluntailaiset saivat miljoona viisisataa tuhatta." Joo. Kyllä vain.

¹⁴⁵ Kaikenlaista oppineisuutta, puhumaan opetettuja miehiä, kouluissa, ja pitävät puheensa, älyllisesti, Hollywoodin showmiehiä, anteeksi ilmaisu, saarnaamassa helluntailaisille lastenlapsille!

¹⁴⁶ Jumalalla ei ole lastenlapsia. He tulevat sisään. Vanhat helluntailaiset isä ja äiti, kokemuksesta, toivat teidät sisään; ja te vain tulitte seurakuntaan ja istuitte siellä, ja teistäkö tuli automaattisesti helluntailaisia? Hänellä ei ole lastenlapsia. Hänellä on vain poikia ja tyttöjä. Lastenlapsia ei ole olemassa. Teidän on maksettava sama hinta ja saatava sama Pyhä Henki, jonka hekin saivat. Teidän on oltava poika ja tytär, ei pojanpoika eikä pojantytär. Hän ei ole vanha, taas lapseksi tullut isoisä, pehmo, ja anna lastensa päästä kuin koira veräjältä, Herra siunatkoon heitä pikkuisia. Hän on Jumala, Iankaikkinen! Näin on, poikia ja tyttöjä!

¹⁴⁷ Meillä on vielä sama suuri massa, joka Simsonillakin oli. Hän seisoi siellä kaikessa voimassaan. Hän seisoi siellä niin isona kuin hän aina oli ollut. Ja me seisomme suurempina, kuin me olimme, mutta meidät on riisuttu voimasta. Simsonilla oli vielä nuo vahvat lihakset, hänellä oli kaikki ruumiin osat joita hänellä oli ollut, mutta Herran Henki ei tule hänen päällensä enää. Me seisomme, miljoonan vahvaisina, vahvempina kuin olimme, mutta missä on Herra? Niin kuin Enkeli sanoi—sanoi silloin Gideonin aikana, hän sanoi: "Jos jossain, jos Jumala vielä on, missä ovat Hänen ihmeensä? Missä ovat ne asiat, joita Hänen pitäisi tehdä? Missä Hän on todistaen itsestään, että Hän on elossa, ja sama eilen, tänään ja iankaikkisesti?" Sitä juuri me saamme.

¹⁴⁸ Huomatkaas, Simson rukoili oikein. Simson rukoili: "Herra, anna minun kuolla vihollisen kanssa", kun hän tajusi, mitä oli tapahtumassa hänen ympärillään. Hänen silmänsä olivat mennyttä. Hänen voimansa olivat mennyttä. Hänen yhteenkuuluvuuden tunteensa oli mennyttä. Mutta oli olemassa mahdollisuus että rukouskokous iskisi jälleen kipinää. Näettekö? Silloin hän rukoili oikein: "Anna minun kuolla vihollisen kanssa."

¹⁴⁹ Teidän on kuoltava vihollisenne kanssa. Näin on. Teidän on kuoltava vihollisellenne, joka on saattanut teidät tällaiseen tilaan. Näin on.

kiiltäen; hehkuen. Hollywood kiiltää; Evankeliumi hehkuu. Näettekö, me tahtoisimme jotakin kiiltävää, suurimpia seurakuntia mitä koskaan on ollut. Olisi parempi pysyä erossa, ja seisoa jonkin varaston käytävällä, ja saada Henki takaisin meihin. Näin on. Huomatkaa.

¹³⁴ Ja siinä seisoessaan ja käsittäessään, ja hänen tukkansa oli täytynyt alkaa kasvaa taas; mutta hän ei voinut olla tehokas, sillä hänellä ei ollut ollenkaan silmiä. Ja hän huusi: "Herra, kosta minun silmäni. Minun silmäni on sokaistu."

¹³⁵ Sen tekevät, voisin sanoa, oppijärjestelmät! "Minut lähetettiin seminaariin. Ja Elävän Jumalan kutsu, joka oli sydämessäni, se on puristettu ulos minusta täydellisesti, sanomalla: "Nuo jutut olivat toista aikaa varten."

¹³⁶ "Kosta minun silmäni!" Mitä Simson ajatteli? "On olemassa mahdollisuus, ehkä. Jehova on täynnä rakkautta. Hän, voi olla mahdollista, että Hän kuulee minua."

¹³⁷ Oi, toivoisinpa että voisin saada Simsonin heräämään siihen, on mahdollisuus! Hän on täynnä rakkautta, antaen anteeksi kansansa syntivelan, sukupolvesta sukupolveen, osoittaen armeliaisuutta tuhansille, jotka rakastavat Häntä ja pitävät Hänen käskynsä.

¹³⁸ "On olemassa mahdollisuus", Simson tuumi, "jos vain saisin kostetuksi silmäni. En näe noita asioita enää. Niitä ei tapahdu."

¹³⁹ Me emme kykene näkemään suuren Pyhän Hengen, suurissa organisaatioissamme, liikkuvan niin kuin Se teki alussa. Se on mennyt. Näettekö, Sitä ei ole. Ne ovat sokeita eivätkä tiedä sitä. Jeesus sanoi että se menisi sillä tavalla, tässä Laodikean seurakuntajaksossa. "Rikas, sanoo, 'olen rikas ja saanut tavaraa, enkä tarvitse mitään.' Etkä tiedä, että sinä olet alaston, sokea, viheliäinen, ja köyhä, etkä tiedä sitä." Näettekö, eikä tiedä sitä!

¹⁴⁰ No niin, meillä oli iskulause: "1944, miljoona lisää", eräs tietty organisaatio. Ja erään merkittävän miehen palvelustehtävän kautta, saatiin miljoona lisää, mitä? Liittyjiä. Näin on.

¹⁴¹ Hän tiesi, että on olemassa mahdollisuus, mutta se juttu siinä, nykyään, ihmiset eivät näytä tulevan tietoisiksi siitä, että on olemassa mahdollisuus. He ovat tyytyväisiä jatkaessaan vain alaspäin tuohon vanhaan suuntaan, johon ovat menossa. Ymmärrätekö, älkää tehkö sitä. Uskokaa Jumalaan! Uskokaa Häneen.

¹⁴² Siis ihmiset sanovat, voi, he, "Me istumme tiiviisti." Näin on. "Me taputamme käsiämme, ja-ja kaikkea, ja huudamme." Mutta te olette vain purjeet, ilman ankkuria. Näettekö?

¹⁴³ Kuinka te voitte taputtaa käsiänne ja huutaa ja kieltää, että Sana on totuus? Kuinka te voitte taputtaa käsiänne ja huutaa, ja Pyhä Henki kulkee

⁶¹ Poikanen talutti kompuroivaa, sokeaa miestä keskelle, pylvään-pylväiden luo sinne, missä ne seisoivat, kaksi sellaista, kannattelemassa suuren suurien viistoja pilareita, tai suurta salia, joka oli kallellaan *tällä* tavalla. Ja kaksi suurta, valtavaa paalua, kuten voin kuvitella nuo puitteet; kannatellen väkeä, kolmea tuhatta sotapäällikköä, ja kuuluisuutta, huippuunsa arvostettuja sotilaita, mahtavimpia sotureita. Juuri nuo kuuluisuudet oli kutsuttu tähän, koska kyse oli juhlatilaisuudesta.

⁶² Ja heitä vastapäätä oli tuo valtava kalan kuva, ihmisverta edessään, alttarilla, uhrina tälle kalajumalalle, joka oli täydellisen pakanallinen patsas, joka ei voinut puhua, kuulla tai hengittää. Mutta ihmiset-i ihmiset, tietämättänsä, he palvoivat tätä jumalaa ajatellen, että hän oli suonut heille tuon voiton, juhlatilaisuuden.

⁶³ Ja talutti näiden tolppien lattiassa luokse, missä kaikki voivat nähdä, päätapahtuma oli alkamaisillaan. Siellä oli ollut monia huvituksia, ehkä heillä oli apinoita; ja oli gladiaattoreita, ja kun he olivat kaksintaistelussa, ja gladiaattorit sanoivat, pitäisikö uhri (joka oli lattialla) tappaa vai ei. Ja siellä piti katsella verenvuodatusta. Ja kaikki lajit oli vedetty läpi, ja nyt sitten tulee pääjuttu. Alkuvalmistelut olivat ohitse. Ja päänumeron oli tarkoitus tehdä pilaa Jehovahista, tehdä pilaa meidän Jumalastamme, siitä syystä, että Hänen palvelijansa olivat pettäneet Hänet.

⁶⁴ Näettekö, Hän on Jumala, se on totta, mutta me olemme Hänen palvelijoita ja meillä on tehtävämme suoritettavana juuri sillä tavoin, kun Hän sanoo, että se pitäisi suorittaa.

⁶⁵ Sitten, me näemme, että humalaisessa halveksivassa tilassaan, jossa he olivat, ja nyt he ovat nousseet ylös, koska oli syvä hiljaisuus, ehkä torvi soi. Ja pääjuttu oli tulossa, se, mitä he olivat juhlimassa, kun Jehovan todistaja tuodaan sisään; hänet tuotiin sinne salin keskelle, että hänestä voitiin tehdä pilaa ja häntä voitiin kiusata.

⁶⁶ Katsokaa nyt häntä, häväisty, murtunut, langenneen seurakunnan symboli, hengellisesti riisuttu, moraalisesti murtunut. Mikä esimerkki se onkaan tämän päivän tilanteesta!

⁶⁷ "Simson, tämäkö on Simson, Simson Suuri; siis tämäkö on hän, tuo suuri Jumalan työkalu?" Ohoh, monet filistealaisista, voisin kuvitella, noiden sotapäälliköiden siellä seisomassa; no mutta, muistaessaan hänen nimeään koko kansakunta vapisi. Kun vain sanottiin: "Simson", muuta ei tarvittu, ainoastaan sanottiin nimi: "Simson" ja kaikki kavahtivat hänen nimeään, ja katsokaapa häntä nyt.

⁶⁸ Kuten tiedätte, ennen "Herran Jeesuksen" Nimeä kunnioitettiin, ihmiset kunnioittivat syvästi sitä. Ja ne, jotka sitä kunnioittivat kykenivät ajamaan ulos

pahoja henkiä, sen avulla, ja kykenivät saamaan luonnon tottelemaan käskyjään, Hänen Nimensä kautta.

⁶⁹ Mutta minusta tuntuu, että tässä Simson, mihin haluan rinnastaa sen on nykyajan paikallis-... siis ei paikallis-, vaan nykyajan seurakunnan tila tänään. Se on täysin vastaava. Seurakunta on kauan sitten kadottanut kunnioituksensa; ei siksi, että Jumala olisi laiminlyönyt seurakuntaa, vaan seurakunta on laiminlyönyt Jumalaa. Jossa, meidän pitäisi olla sellaisessa tilassa kuin seurakunta oli silloin, kun Ananias ja Safiira tuotiin seurakunnan eteen. Mutta sen sijaan, me olemme tehneet kauan kompromisseja maailman asioiden suhteen ja tuoneet sen sisälle, tähän päivään asti, että sitä kutsutaan hihhuliporukaksi, tai-tai vain joksikin muuksi kirkkokunnaksi, vain joksikin seurakunnaksi. Ei ole minkäänlaista... Se ei, siinä ei ole sellaista arvokkuutta, mitä siinä pitäisi olla.

⁷⁰ Arvelisin, että ollessaan siellä, he nousivat seisomaan, kun päänumero alkoi. Ja mennäänpä sinne hetkiseksi. Ja voisin kuvitella, filistealaiset, useat suuret soturit seisoivat siellä, jalokivin koristautuneiden naisten kanssa, kädet heidän ympärillään, juoden maljan Daagonille. "Terve Daagon, sinä voitit Jehovan! Me näytimme heille, mihin pystymme. Me näytimme tälle hepulle, joka esitti niin kovia väitteitä, että hän ei ole yhtään mitään."

⁷¹ Melkein sellainen on seurakunnan tila tänään. Me, joilla on Valtakunnan avaimet kädessämme, kaikki hengelliset lahjat, joita Jumala on ihmiselle antanut, seurakunnassa, me olemme niin pitkään tehneet kompromisseja oppeinemme, ja niin edelleen, kunnes me olemme vääntäneet kaiken Jumalan voiman pois siitä, niin että siitä on tullut pelkkä oleskelupaikka.

⁷² Niin kuin eräs tapaus lähiaikoina, kun eräs muslimi seisoj yhden eturivin evankelistamme vieressä, ja hän sanoi: "Minä tuon tänne kolmekymmentä sairasta ja vaivattua ihmistä, ja minä parannan heistä viisitoista ja sinä parannat heistä viisitoista." Enkä minä sano tätä tuota evankelistaa vastaan, en suinkaan; mutta tuo evankelista otti ja jätti tuon miehen yksin vastaamatta mitään.

⁷³ Mikä pettymys meidän Jumalallemme, sillä Sana on Jumala. Ja Sanan lupaus on Jumalan lupaus, "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat."

⁷⁴ Ja ollaan tultu toisenkin haasteen eteen, tai toisen juhlinnan, kun pakanajumalat voivat puhua seurakunnalle, ja seurakunta vain seisoo avuttomana, lyötynä, hengellisesti riisuttuna. Nyt, sen on saanut jokin aikaan, jokin joka on tuonut maalliset murheet seurakuntaan ja se ei ole enää muuta kuin jokin oleskelupaikka. Me näemme sen. Uskon...

⁷⁵ En tiedä, mitä minä olisin tehnyt tuossa tilanteessa. Olisin odottanut, mitä Jumala sanoisi. Mutta uskoin, että olisin tuntenut samoin kuin heprealaiset

jäsenkortti. Ja jos te...Ja nyt meidän suurissa helluntailaisissa kirkkokunnissamme, ennen kuin lähetyssaarnaaja lähetetään, hänet täytyy viedä psykiatrin eteen, ja katsotaan läpäiseekö hän psyykkisen testin. No, ei ole kyse presbyteereistä, kyse on helluntailaisista. Näettekö? Siis, näin on. Nyt, minä en sanoisi sitä ellen kykenisi vahvistamaan sitä. Näettekö, näettekö? Näin. Sanokaapa eikö se olekin sananpalvelijan pääsyyvaatimus.

¹²⁸ Raamattu sanoo, etteivät ihmiset menneet minkään psykiatrin eteen, "Mutta he odottivat Jerusalemin kaupungissa, kunnes heidät täytettiin Voimalla ylhäältä." Jotkut heistä eivät osanneet kirjoittaa nimeään. Parin päivää myöhemmin, yksi meni läpi Kauniiksi kutsutun portin läpi, eikä koskaan ollut ollut psykiatrin edessä. Hänellä ei ollut koskaan jäsenkorttia, mutta hän sanoi: "Sitä, mitä minulla on!" En ole koskaan vielä nähnyt jäsenkortin saavan sellaista aikaan.

¹²⁹ Mitä me olemme? Me olemme riisuttuja, hämmentyneitä Pyhän Hengen läsnäolossa. Se todellakin täyttää sen, mitä profeetta sanoi toisessa Timoteuskirje 3:ssa: "Tulisivat olemaan väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia." Ennen helluntailaisten naisten oli väärin mennä uimaan uimapuissa, ja uimaan miesten seassa. Se ei ole enää, näettehän, maailmallisuutta. Kaikki, mitä maailmassa on se tuotiin sisään, ja sananpalvelijat ovat nousseet ja antaneet vaimoillensa luvan tehdä niin. Ja kaikkea sellaista on tehty, ja tämä sukupolvi on kasvamassa, ja sitten seuraava jatkaa. Aivan...Oi että!

¹³⁰ Simson seisoj, ajatellen suuria voittojaan. Muistellaanpa ja katsotaan suuria varhaisia helluntailaisten voittoja. Teidän ei tarvitse ajatella aivan kahta tuhatta vuotta taaksepäin, katsotaan vain viidentoista vuoden päähän. Ja, muistakaa, Roomalaiskatolinen kirkko oli ensimmäinen helluntaiseurakunta. Ja he sanovat että "Seurakunta syntyi, ja että roomalainen seurakunta syntyi Nikeassa Roomassa." Haluan siitä Sananpaikan. Ensimmäinen seurakunta ei todellakaan syntynyt Nikeassa, Roomassa. Ensimmäinen seurakunta syntyi Jerusalemissa helluntaipäivänä. Oi kaikkien vääryyksien uhrina! Voi!

¹³¹ Sitten, kun hän havaitsi, missä hän seisoj, kun hän tajusi, mitä tapahtuisi.

¹³² Ja kuten sanoin, en ehkä näe teitä enää. En tiedä. Tämä voi olla minun viimeinen sanomani teille. Minä saatan...jo Herra suo, ja minä palaan ensi vuonna, me kaikki emme ole täällä. Nii-in. Jotkut meistä ovat menneet. Ja joka kerta, minun on puhuttava niin kuin se olisi meidän viimeinen kertamme; koska se on, joillekin meistä. Se voi olla viimeinen kerta.

¹³³ Mikä tila se onkaan, vääryys! Emmekä me voi lopettaa sitä niin kuin Simson, ja ajatelkaapa hetki mitä meidän tulisi olla, Jumalan Raamatun mukaan. Ei merkittäviä isoja jotakin, ei menossa, pysyä Jonesien tasolla; vaan vaatimattomina, kunnioittavina, Hengellä täytettyinä pikku ihmisryhmänä. Ei

¹²² Niin, sama juttu tapahtui (ja te lukijat ja Raamatun tutkijat) Nikean kirkolliskokouksessa. Vanha helluntailaisten suunta halusi pysyä Sanassa. Ja siellä omaksuttiin joitakin pakanallisia käsityksiä Konstantinuksen ja muiden ansiosta, ja tuotiin...Kuten Ahab nai Isebelin ja toi Israeliin epäjumalanpalvonnan, samoin seurakunta naitiin roomalaisuudelle ja se toi mukanaan epäjumalanpalvonnan, tuota pikaa taas takaisin seurakuntaan.

¹²³ Teillä on tässä pienoinen joukko porttoja, samojen periaatteiden noudattajia, ja katsokaapa mitä nyt tapahtuu. Äiti hellii, ja jälleen hän on leikkaamassa teiltä kaikki teidän oikeutenne pois. Jumala auttakoon, ettemme koskaan luovuttaisi; joko tämä Sana tai kuolema! Kirkkojen maailmanneuvosto, kokoontumassa yhteen, yhdistymässä veljeyteen Rooman ympärille, täsmälleen niin kuin Raamattu sanoo, että tultaisiin tekemään.

¹²⁴ 1933, Pyhä Henki tuli eräänä aamuna ja sanoi minulle seitsemän asiaa, jotka tapahtuisivat ennen kuin tämä valtakunta tuhottaisiin. Yksi niistä on se. Se on vanhassa paperissa siellä rukoushuoneella, moni on katsellut sitä. Miten me ryhtyisimme sotaan Hitlerin kanssa ja he...Kuinka Saksa varustautuisi ja rakentaisi Maginot-linjan tai Siegfried-linjan, se taisi olla, yksitoista vuotta ennen kuin sitä oli edes ajateltu. Ja kuinka autot tulisivat koko ajan munan muotoisiksi. Ja kuinka naisten annettaisiin äänestää, ja, siten, valittaisiin väärä presidentti. Ja tässä nousisi nainen, joka hallitsisi Yhdysvaltoja; ei oikeastaan nainen, vaan kirkko. Sitten minä näin hänet pelkkänä tuhkana. Niin tulee tapahtumaan.

¹²⁵ Viisi niistä asioista on täytynyt aivan täydellisesti. Kuinka Mussolini nousisi ja lähtisi Etiopiaan, ja se lankeaisi hänen jalkoihinsa; ja hän tulisi kansalle, häpeäksi, naisen kanssa. Monta–monta vuotta ennen kuin se tapahtui, täydellisesti nappiin. Eikä se ole pettänyt koskaan eikä tule pettämäänään koska se on NÄIN SANOO HERRA. Eikä se ole ristiriidassa näiden kanssa Raamatussa. Sen on oltava.

¹²⁶ Nyt hän hellii tyttäriään, kosiskelee palaamaan takaisin kotiin. Ilman mitään hengellistä ymmärrystä, riisuttuna, se on kuin keidas hänelle. He sanovat: "Oi, miten suurenmoinen juttu tämä onkaan." Voi tavatonta! Ja helluntailaiset miehet istuvat neuvostossa Roomassa, ja lähettelevät kirjeitä ympäriinsä, että: "Se oli hengellisin hetki mitä on koskaan nähty." Miten uudestisyntyntynyt ihminen leikata pois salaisuutensa, leikata irti Sanan, ja elää uskontunnustuksesta? Täsmälleen näin Delila on tehnyt tänään, leikkaa pois Sanan, ja te elätte oppijärjestelmästä.

¹²⁷ Siis, katsokaa tuota tappiota, tänään, mistä se on peräisin. Sananpalvelijat, Jumalan kutsumien sananpalvelijoiden sijaan, helluntailaisella ryhmällä, teillä melkein on–on oltava tohtorin oppiarvo ennen kuin te pääsette puhujanpönttöön. Ymmärrätekö? Näin on. Ensiksikin, teillä on oltava

lapset: "Meidän Jumalamme on kykenevä vapauttamaan meidät tästä! Mutta siitä huolimatta, me emme kumarra sinun kuvaasi, teki Hän sitä tai ei."

⁷⁶ Mutta me olemme menettäneet rohkeuden; niin Simsonkin oli tehnyt, menettänyt voimansa. Seurakunta on kadottanut todistuksensa vaikutuksen, sen, että se on elävä, liikkuva, Kristuksen ruumis. Se on hyväksynyt opinkappaleita, sekoittanut ne yhteen uskomuksien kanssa, kunnes Sanalla ei enää ole ylivaltaa. Niin kuin Jeesus sanoi tuolle avuttomalle seurakunnalle, johon Hän tuli: "Te olette ottaneet Jumalan käskyt, ja tehneet ne perinnäissäännoillanne tehottomiksi, selittäneet sen pois."

⁷⁷ Vähän aikaa sitten, eräessä koulussa. Eräs hieno new yorkilainen mies tuli kotini, ja hän sanoi minulle...Hän oli baptistiveli, ja hän sanoi minulle: "Veli Branham, minä olen baptisti." Ja minä pyysin häntä tulemaan istuutumaan, häntä ja erästä toista veljeä. Ja me puhuimme pitkään. Ja hetken päästä hän sanoi: "Kun oli pikkupoika, minut kutsuttiin palvelustehtävään. "Hän sanoi: "Minun rakas vanha äitini pyykkäsi pesulaudalla voidakseen lähettää minut kouluun." Ja hän sanoi: "Sinä päivänä, jolloin otin vastaan humanististen tieteiden kandidaatin oppiarvon, HuK:ini ", hän sanoi, "Ajattelin, että varmasti Kristus olisi siinä, mutta", hän sanoi, "Ei Hän ollut." Hän sanoi: "Kun sain tohtorin arvonimen, silloin minä ajattelin, 'Kristus tulee olemaan sinä, mutta' Hän ei ollut." Hän sanoi: "Ja kun minä sain LaT:ni, [Lakitieteen–suom.] kirjallisuuden tohtorin ja niin edelleen." Ja hän sanoi: "Minulla on riittävästi oppiarvoja ja kunnia-tohtorin nimityksiä niin, että olisin voinut tapetoida sinun seinäsi niillä, ja missä siinä kaikessa Jeesus muka on?" Hän sanoi: "Minä etsin Häntä yhä." Hän sanoi: "Minäpä esitän sinulle kysymyksen." Hän sanoo: "Ovatko opettajat olleet väärässä?"

⁷⁸ Vastasin: "Veljeni", juutalainen läpikotaisin, vastasin, "Minä en ole siinä asemassa, seitsemän luokan koulutuksellani, sanoakseni, että nuo opettajat ovat väärässä. En–en–en voi sanoa sitä. En–en pidä itseäni pätevänä tuomitsemaan ketään. Mutta minä sanon näin, että minä olen Löytänyt Hänet, eikä Hän ollut siinä."

⁷⁹ Ja hän sanoi: "Kuulin, että sinä olet baptisti."

Sanoin: "Se on totta."

⁸⁰ Ja hän sanoi: "Siis, ymmärtääkseni sinä olet kääntynyt helluntailaiseksi."

⁸¹ Sanoin: "En. Olen vain ottanut vastaan helluntain siunauksen, näetkö, en helluntailaista kirkkokuntaa. Helluntain siunauksen!"

⁸² Ja hän sanoi: "No", hän sanoi, "olen ollut heidän kokouksissaan. Ja olen nähnyt heidän hyppivän tuoleilla ja heittävän kirjan ikkunasta ulos." Ja hän sanoi: "Ei sellaista voi kutsua siunatun Pyhän Hengen käyttäytymiseksi."

Sanoin: "Minä en kuitenkaan pysty tuomitsemaan Jumalaa."

⁸³ Ja hän sanoi: “Niin”, hän sanoi, “mikä olisi...Mikä saa heidät tekemään niin?”

⁸⁴ Sanoin: “Matkoillani, olen löytänyt kahden tyyppisiä ihmisiä.” Ja minä sanoin: “Toiset heistä ovat fundamentalisteja, he tietävät mekaanisesti asemansa perusteella olevansa poikia ja tyttöjä Jumalassa.” Ja minä sanoin: “Seuraavat joita löydän, ovat helluntailaiset, nuo joilla on Pyhän Hengen kaste.” Mutta minä sanoin: “Fundamentalistit tietävät paikan, jossa ovat, mutta heillä ei ole yhtään uskoa Sanaan. Ja helluntailaisilla on kovasti uskoa Sanaan, mutta he eivät tiedä keitä he ovat.” Ja minä sanoin: “Se on kuin mies, jolla on rahaa pankissa, mutta hän ei osaa kirjoittaa shekkiä; ja toinen osaa kyllä kirjoittaa shekin, mutta hänellä ei ole pankissa rahaa. Jospa ne vain saataisiin yhdistettyä!”

Hän sanoi: “No, mikä sitten saa heidät käyttäytymään sillä tavalla?”

⁸⁵ Vastasin: “Se on höyryn pois päästämistä.” Minä sanoin: “Siis, ei se minusta pitäisi olla välttämätöntä”, sanoin, “mutta heidän on purettava se jonnekin.” Ja minä sanoin: ”Siis, jos tuo kaikki höyry otettaisiin ja tiedettäisiin, miten johdattaa sitä perustotuksien mukaisesti, Sanassa, Jumalan suuri hallitus alkaisi mennä eteenpäin.”

⁸⁶ Tässä juuri saatana pääsi sisään, muuttamaan kaiken mekaniikaksi ilman dynamiikkaa. Ymmärrättehän, ne on pantava yhteen. Meillä on ollut Pyhän Hengen voima, mutta meidän on palattava Sanan yhteyteen syöttääksemme tätä konetta. Sitä ei voi ruokkia uskontunnustuksella. Se ei polta sitä; se tukkii putket, eikä polta sitä. Se on tehty Jumalan sanaa varten. “Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Sanasta”, ei vain osasta sitä, “jokaisesta Sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.”

⁸⁷ Niinpä, tässä me seisomme, seurakuntana jolle on annettu viimeinen tehtävä tehtäväksi, viimeinen asia, jonka Jeesus sanoi seurakunnalleen, viimeinen käsky, joka annettiin: “Menkää kaikkeen maailmaan ja tehkää kaikki kansat opetuslapsiksi. Se, joka uskoo ja on kastettu pelastuu; se, joka ei usko, tuomitaan. Ja...” Ja on konjunktio, joka liittyy kaksi lausetta yhteen. “Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun Nimessäni he ajavat ulos riivaajia; he puhuvat uusilla kielillä; jos he nostavat käärmeitä tai juovat kuolettavia asioita, se ei vahingoita heitä; jos he panevat kätensä sairasten päälle, ne tulevat terveiksi.”

⁸⁸ Miksi meidän siis pitäisi olla jonkin pakanajumalan läsnäolossa ja kärsiä tappio? Me seisomme jälleen kuin Simson, hengellisesti riisuttuna, moraalisesti murtuneina, meidän seurakuntamme. Se, mitä on tapahtunut, ihmiset–ihmiset olivat kunniallisia miehiä ja naisia, ja nykyään te–te...se on kamalaa. Siis, katsotaanpa hetkinen joitakin ajatuksia, jotka sivuavat tätä. Siis, siinä Simson

Sitä. Jumala taivaassa tietää, että näin on. Monet teistä ovat olleet muissa kokouksissa ja todistaneet samaa asiaa.

¹¹⁶ Niitä pitäisi ympäröidä pyhä Voima, ja seurakunnassa, se saa demonit pakenemaan. Sen sijaan siitä tulee naurun aihe. Mistä on kyse? Mekaniikasta dynamiikan sijaan.

Nyt hän on tekemässä temppuja.

¹¹⁷ Mikä sai sen aikaan, mikä oli Simsonin kukistumisen syynä? Hän antoi naisen viekoitella hänet pois Jumalan lupauksesta. Täsmälleen näin. Mehän kaikki tiedämme sen. Hänellä oli seitsemän lettiä. Ja hän syntyi, hänen elämän tiensä oli olla nasiiri, outo tyyppi, Herralle. Mutta, ymmärrättehän, hän antoi tämän naisen viekoitella hänet niin, että nainen sai leikatuksi hänen outoutensa pois.

¹¹⁸ Ja tämä sama juttu tapahtuu seurakunnalle. Te olette syntyneet omituisiksi ihmisiksi, pyhäksi kansaksi, kuninkaalliseksi papistoksi. Mutta mitä tapahtui? Te olette antaneet maailman leikata pois teidän omituisuutenne, niin että teistä on tullut yksi heistä. Teillä on oltava kirkkokunta niin kuin heilläkin oli. Teidän oli yritettävä jättää varjoon baptistit tai metodistit, joku. Ja nyt Assemblies yrittää jättää Unitedin varjoon, ja United yrittää jättää varjoon Assembliesin, ja Jumalan seurakunta jättää tämän, ja, voi, että, jatkuvasti, kolme-, tai neljäkymmentä organisaatiota. Näettekö, kuten koiraa palaa oksennukselleen, sama juttu.

¹¹⁹ Pankaapa merkille, sama juttu oli tehty kuin silloin, Iisebeliä, “porttojen äiti”, Ilmestyskirja 17. Muistakaa, häntä kutsuttiin huoraksi, se tarkoittaa naista joka on moraaliton. Ja nainen aina on, edustaa...Nainen edustaa seurakuntaa. Koska, Kristus, se, jota Hän tulee noutamaan, on morsian. Ja hän oli “porttojen äiti.” Mikä on moraaliton nainen? Siis, se ei voinut olla mies, koska ne olivat “porttoja”, näettehän. On nainen, joka on uskonon miehelleen. Ja hän väittää olevansa kaikkien seurakuntien äiti, ja hän onkin.

¹²⁰ Ja mikä teki hänestä huoran? Koska hän harjoitti hengellistä haureutta. Hän omaksui uskonoppeja Aviomiensä Sanan sijasta. Sen sijaan, että olisi tullut tavoiltaan uskolliseksi, miehensä puolisoiksi, hän otti toisen kirjan, uskonoppikirjan. Ja mitä hän oli? Porttojen äiti, joka teki saman jutun. Siis, te ette tarvitse enempää selityksiä siihen, näettehän. Te ymmärrätte mistä on kyse. Mitä se oli? Organisointia, menemistä pois Sanasta.

¹²¹ Katsokaa, mitä Delila teki Simsonille vokotellessaan tätä. “Oi kylläpä sinä olet suuri mies. Onpa sinulla voimaa. Mutta älä petä minua, kerro minulle, missä sinun voimasi on.” Ja nainen rakasti häntä, ja helli tätä kunnes hän antoi periksi. Ja mitä tapahtuikaan? Ensi töikseen nainen sai otetuksi häneltä hänen salaisuutensa.

¹⁰⁹ Sen on pitänyt olla häpeällistä, palvelijalle, joka istuu ja lukee tätä Raamattua, sitten kävelee kansansa eteen, maailma on täynnä Looteja. Raamattu sanoo, että “Sodoman synnit kiusasivat hänen vanhurskasta sieluaan”, mutta hänellä ei ollut rohkeutta nousta ylös ja nuhdella tuosta synnistä. Ja nykyään on monia ihmisiä...

¹¹⁰ Ja sanon tämän kaikella kunnioituksella, vain–vain rakkaudella, sanoakseni totuuden. Me emme ehkä koskaan enää tapaa.

¹¹¹ Monet miehet lukevat tätä samaa Raamattua, jota me luumme; istuu työhuoneessaan, valmistelee sanomaansa, ja törmää näihin Jumalan totuuksiin, ja joutuu menemään niiden ohi. Hän pelkää saarnata naisten hiustenleikkuuta vastaan. Hänen organisaationsa heittäisi hänet ulos. Moraalittomien vaatteiden käyttämistä vastaan ja hengellisen haureuden harjoittamista-. Ja miehistä, jotka–jotka ottavat jouluna pikku ryypyn seuran vuoksi, ja–ja käyvät ulkona ja pitävät vähän viattomasti amerikkalaisittain hauskaa, ja säilyttävät silti diakonin paikan. He tietävät, että nuo jutut eivät ole oikein, mutta he ovat niin kuin Lootin aikana. Me olemme jälleen tuossa syntisessä asemassa.

¹¹² Oi, kuinka Pyhän Hengen on täytynytkään muistuttaa Simsonia siitä, miten hän petti Jumalan kansan, ja itse Jumalan. Nyt hän on juuri sen jutun vankina, jota varten Jumala nosti hänet ja antoi hänelle voiman sen tuhoamiseksi.

¹¹³ Ja rakkaudella ja...Olen jäsen, minä olen tässä teidän kanssanne, en minkään organisaation jäsen, Jumala varjelkoon. Mutta olen, Jumalan armosta, Kristuksen Ruumiin jäsen. Olen teidän veljenne. Minulla ei ole itsekkäitä motiiveja, motiivia saavuttaa jotakin henkilökohtaista. Minä kiivailen ainoastaan Herran Jumalan puolesta, ja sanon tämän koko–koko sydämeistäni. Te olette palanneet juuri siihen juttuun, josta teidät kutsuttiin ulos. Ja niin kuin Raamattu sanoo: “Niin kuin sika palaa rapakkoonsa, ja koira palaa oksennukselleen!” Ja jos tuo oksennus sai ensin koiran sairaaksi, eikö se tee sairaammaksi toisella kerralla? Ja organisaatiot ja uskonopit jotka ovat saaneet ihmiset niin sidotuiksi, ja Jumala kutsui teidät olemaan vapaa kansa, ja te olette kääntyneet suoraa päätä takaisin päin ja tehneet saman jutun, se on, se on suurempi synty.

¹¹⁴ Nyt hän oli tekemässä ihmisille temppuja ja viihdyttämässä heitä. Ja juuri sillä tavalla melkein se menee, Pyhän Hengen sijasta.

¹¹⁵ Että, kun joku menestyy ja hänestä tulee ylimielinen, Pyhällä Hengellä on velvollisuus Jumalaa kohtaan sulkea tuon tyyppin suu. Olen nähnyt kuljetettavan heitä kokouksesta, halvaantuneina, sokeutuneina, mykkinä, ja jopa suorastaan kuolevan kokouksissa, kaatuvan kuolleina kun he ovat koettaneet nuhdella

seisoo, ja, anteeksi, ja tänään hän on taas täällä, taas riisuttuna moraalisesti, hengellisesti. Ja se on myös langenneen kansakunnan symboli. Mutta nyt on puhe seurakunnasta, sillä Simson oli Jumalan palvelija, pitäisi olla, ja seurakunnan pitäisi olla Jumalan palvelija maan päällä.

⁸⁹ Siellä seisojia monia suuria taistelijoita, heidän päänsä selvisi hetkessä, kun viina valui pois heidän...ehkä heidän sota-asunsa ja rintahaarniskansa, ja käsivarret kiedottuina suloisten, jalokivin koristeltujen kuningattariensa ympärille, ja he katselivat sinne, ja monet heistä katselivat tätä näkyä. Pikkuinen poika pitelemässä tätä suurta miehenkuvatusta, ilman silmämunia silmäkuopissaan; ne oli poltettu pois.

⁹⁰ Sitä vihollinen juuri tekee. Ensiksi, kun hän saa sinusta otteen, hän tekee niin kuin teki Simsonille. Hän sulkee sinun silmäsi Evankeliumin valolta. Nyt hän ei voi nähdä. Hänen silmänsä ovat mennyt. Pitkään, seurakunnalta on ollut kadoksissa hengellinen näkönsä siitä, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja että jokainen lupaus on totta.

⁹¹ Ja niin kuin ihmiset seisovat siinä nyt, ilman silmiä, naurettava näky, häpeä seistä kalajumalan edessä, juuri sen kansakunnan vankina, jota tuhoamaan Jumala nosti hänet.

⁹² Siis, minä alan päästä perille hetken päästä. Ja tässä on meidän helluntailaiset ihmisemme, jotka viisitoista vuotta sitten, jättivät tuon kirkkokuntien töröyn, Jumala kutsui meidät ulos olemaan erotettu kansa. Ja me olemme tänään, todella kymmeninä organisaatioina, erilaisina, ja helluntailaiset kaikki tappelevat toinen toistaan vastaan. Juuri se juttu, jonka Jumala kutsui meidät voittamaan, se on voittanut meidät. Jos joku menee tuohon kirkkokuntaan, ja pitää kokouksen, muut eivät halua tehdä yhteistyötä. Vain silloin tällöin te voitte löytää sellaisen. Näin on. Ja kirkkokunta on aina ollut Jumalan silmissä kirous. Se ei ollut koskaan; Jumala ei koskaan tehnyt. Se ei ole todellakaan ollut Jumalan suunnitelma.

⁹³ Jumala ei voi muuttaa ohjelmaansa. Jumala asioi yksilöiden kanssa. Noan aikana oli miljoonia, mutta Nooa oli voideltu. Elian aikana oli miljoonia, ei Elian ja Elisan kanssa saman aikaisesti. Ja sillä lailla joka sukupolvessa! Egyptissä oli kaksi ja puoli miljoonaa; Mooses lähti. Näettekö? Jeesuksen aikana oli miljoonia. Jopa, kun Johannes, tuo suuri profeetta oli olemassa, kun hän oli nähnyt tuon suuren Mahtavan tulevan, hän sanoi: “Minun on vähettävä, työni on päättynyt; ja Hän kasvaa, Jumala.” Hän osoitti ihmiset Karitsan luo.

⁹⁴ Mutta, näettekö, sitten mentiin eteenpäin neljä sataa vuotta, Nikean kirkolliskokoukseen asti, ja silloin meidän oli saatava organisaatio. Ja siitä lähtien, se lankesi. Ja joka kerran, kun jokin sanoma tulee esiin, se organisoidaan, se kuolee hengellisesti eikä milloinkaan enää palaa. Siis, se on

kirottu juttu, Jumalan seurakunnalle, ihmiselle kajota Hengen liikkeeseen. Aina.

⁹⁵ Sitten ihmiset otetaan sieltä pois ja saadaan seminaarisaarnaajia, ja he seurustelevat maailman kanssa, ja niin edelleen. Ja ensimmäiseksi, tiedättehän, saadaan naiset, käyttäytymään niin kuin maailma, kuin miehet. Ensiksi tiedättehän, poliitikot ja piispat, ja he haluavat sulan hattuunsa, ja he loukkaavat ja tönivät, touhuavat ja tappelevat, kunnes Jumalan Henki on murehdutettu kokonaan pois.

⁹⁶ Jotkut ihmisistä muistivat nähneensä Simsonin silloin, kun voitelu oli hänen yllänsä. Seisomassa taistelukentällä, ja tuhannet filistealaiset makasivat hänen ympärillään, kädessään pelkkä muulin leukaluu, jonka hän oli iskenyt läpi tuumanpaksuisen vaskikypärän, hakaten filistealaisia jos millä tavalla, kun Herran Henki oli hänen yllänsä. Ja monet monet heistä olivat paenneet kallion taakse. Ja hän seisoi siellä sanoen: “Jos tahdotte saada vähäsen, tulkaa vain esiin!” Jotkut muistivat nähneensä sen.

⁹⁷ Jotkut heistä ovat voineet kuiskata toiselle, sanoen: ”Muistatko Gazassa sinä iltana, kun hälistiin, että vihollinen on kaupungissa? Ja me haimme armeijan, me lukitsimme portit. Ja nuo portit, painoivat ehkä kuusi tai seitsemän tonnia, tuollaiset isot vaskiportit, joista kaikkiaan neljät tai viidet sotavaunut mahtuivat rinnatusten ajamaan sisään, ja armeija on liikkeellä kaupungissa. Ja me otimme armeijan, ja miekkoinemme ja keihäinemme, ja me seisoiimme ja sanoimme: “ ‘Nyt me saimme hänet.’ Ja sitten kun hän heräsi!” Hän yksinkertaisesti vain käveli heidän lävitsensä, tuuppi heitä oikealle ja vasemmalle; otti portin ja otti toisen irti ja toisen irti, ja pani sen harteilleen, ja käveli vuoren huipulle ja istuutui. Se oli silloin, kun Herran Henki oli hänen päällään. Yhtenä päivänä...

⁹⁸ Jotkut heistä varmaankin muistivat nähneensä, kun leijona ärjyi hänelle, joka olisi voinut tappaa hänet yhdessä sekunnissa.

⁹⁹ Jos kukaan teistä tietää, kuinka nopeasti leijona pystyy tappamaan teidät. Yhdellä isolla puuskahduksella ja ärjynnällä, sekunnin murto-osassa ne tappavat kahden tonnin villieläimen tai puhvelin; yhdellä tassullaan, murtaa niskan *noin* vain, tai puraisee *näin*, ja se on mennyttä. Ei kavion potkuakaan, se tappaa ne niin äkisti.

¹⁰⁰ Ja tässä tämä mies kävelee, ja leijona karjuu, ja hän avuttomana, ei edes muulin leukaluuta kädessä. Mutta Raamattu sanoo: “Herran Henki tuli hänen päällensä”, ja hän tarttui leijonaan ja repäisi sen kahtia.

¹⁰¹ Mutta nyt hän seisoo, avuttomana, ja riisuttuna voimasta. Nyt on sama juttu, seurakunta seisoo samalla tilassa. Jossa, kerran seurakunta ajoi ulos riivaajia. Seurakunta herätti kuolleista. Seurakunta teki asioita, joita Jeesus

teki. Synti ei voinut oleskella heidän keskuudessaan, Pyhä Henki tuli ja tuomitsi sen. Jos ihminen oli tehnyt jotakin salaa, ja kuului tähän kristittyyn ryhmään, heti, kun hän tuli, Pyhä Henki paljasti hänen syntinsä. Hän joko katui tai kuoli. Mutta, näettehän, meillä ei ole sitä enää.

¹⁰² Eivätkä ihmiset halua saada Sitä enää. Ja kun Se tulee, sitä yritetään kutsua “pahaksi hengeksi”, että he saisivat sitä enemmän tuomiota. Jonkin täytyy tuomita heidät.

¹⁰³ Katsokaa, riisuttuna voimasta, mitähän tuon miehen mielessä on mahtanutkaan pyöriä? Ennen suuri taistelija, ja nyt pikku poika talutteli häntä ympäriinsä. Miksi? Hän on sokea. Hän ei näe. Hänellä ei ole mitään, millä nähdä.

¹⁰⁴ Jumala, ole meille armollinen! Seurakunta on niin kirkkokunnallistunut, ja niin kaukana, että perkele on tökkinyt näön pois, hengellisen näyn siitä, että *Tämä* on Jumalan Sana. Ei oppi; se on Sana! Ja Jumalalla on velvollisuus tuottaa kaikki, mitä Hän on luvannut tässä Raamatussa. Ihmiset sanovat: “Me uskomme...” Teillä ei ole uskoa tulossakaan, jos se on vastoin Tätä. Kristuksen mieli teissä, te uskotte asiat, jotka Kristus kirjoitti, koska *Tämä* on Kristus, Sana. Mutta katsokaapa tuota tilaa, katsokaa tuota yhtäläisyyttä, jolloin me ymmärrämme sen.

¹⁰⁵ Mitähän hänen mielessään on mahtanutkaan pyöriä? Katsotaanpa, mitä hänen mielessään pyöri.

¹⁰⁶ Me näemme, mitä sotapäällikön mielessä oli, siitä pelosta, jota jopa hänen nimeään kohtaan ennen tunnettiin. He eivät uskaltaneet tehdä mitään. Kun nimi Simson vain mainittiin, kaikki katosivat. Mutta nyt, siinä hän on, seisomassa, uhrina Daagonin edessä, kalajumalan. Juutalainen, joka halveksi epäjumalia, seisoi sellaisen uhrina (miksi?) koska hän oli laiminlyönyt Jumalan. Siellä Simson seisoo, epäilyksettä... Tutki–tutki–tutkitaanpa hänen mieltänsä, kolmisen nelisen minuuttia. Hänen on täytynyt ajatella kaikkia voittoja joita oli saanut. Siinä hän seisoo, mitä hän olikaan tehnyt. Kuinka Jumala oli siunannut häntä, ja kuinka hän, joka ennen oli suuri mies niin kauan kuin hän oli Jumalan valtakunnassa, ja pysytteli Jumalan lupauksissa!

¹⁰⁷ Näettekö, hän oli epäonnistunut, ja hankkiutui eroon lupauksesta. Seurakunta on tehnyt saman jutun, hankkiutunut eroon lupauksista. “No, joo, se, me kirjoitamme oman pikku katekismuksemme, *tämän*, ymmärrättehän.” *Tämä* on Se, Sana!

¹⁰⁸ Siis, pankaapa merkille, hän oli muistellut kaikkia voittojaan. Ja sitten tämän on pitänyt tulla hänen mieleensä, ja kuinka hän olikaan pettänyt Jumalan kansan.